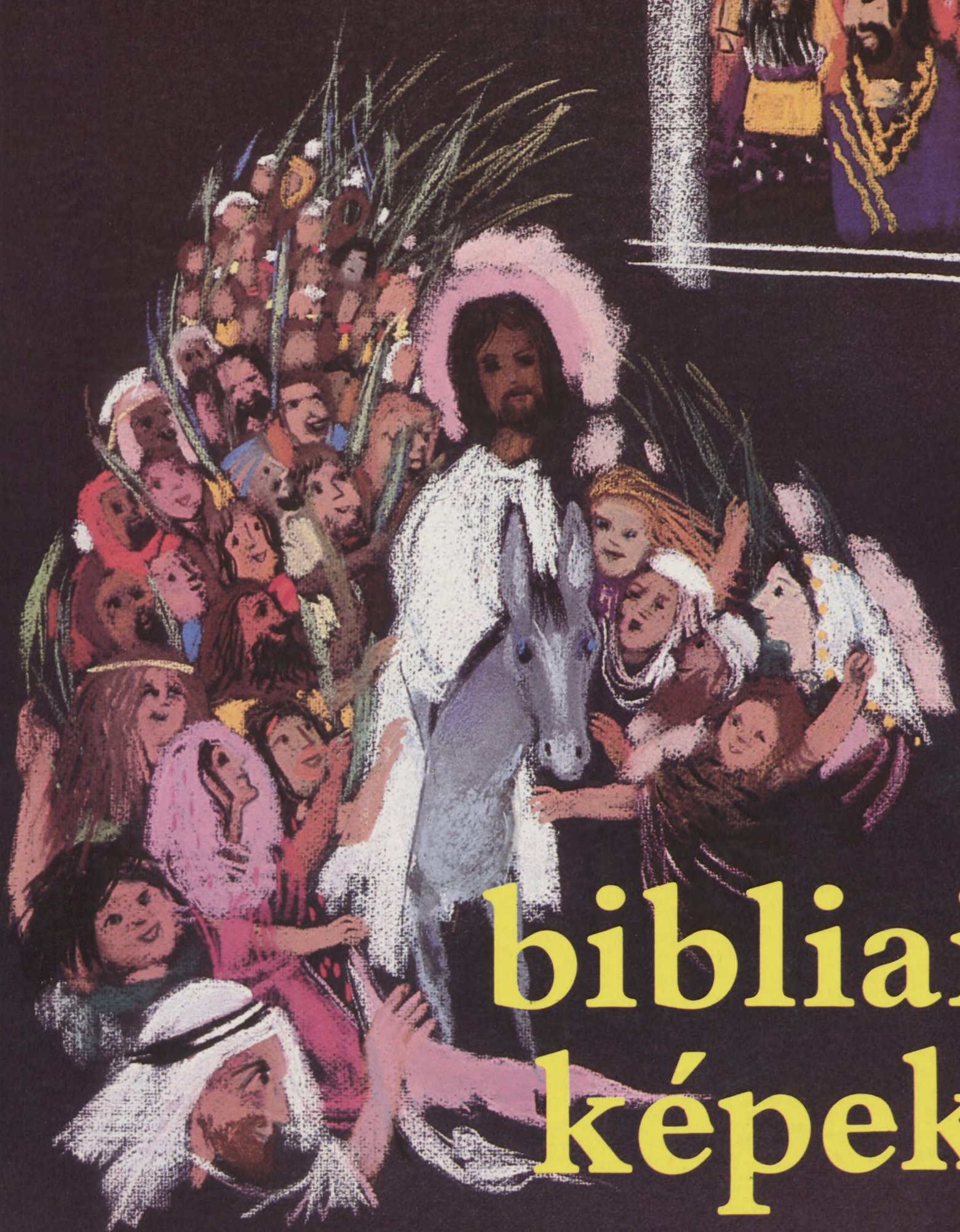

ME
15.016

SZÁNTÓ PIROSKA

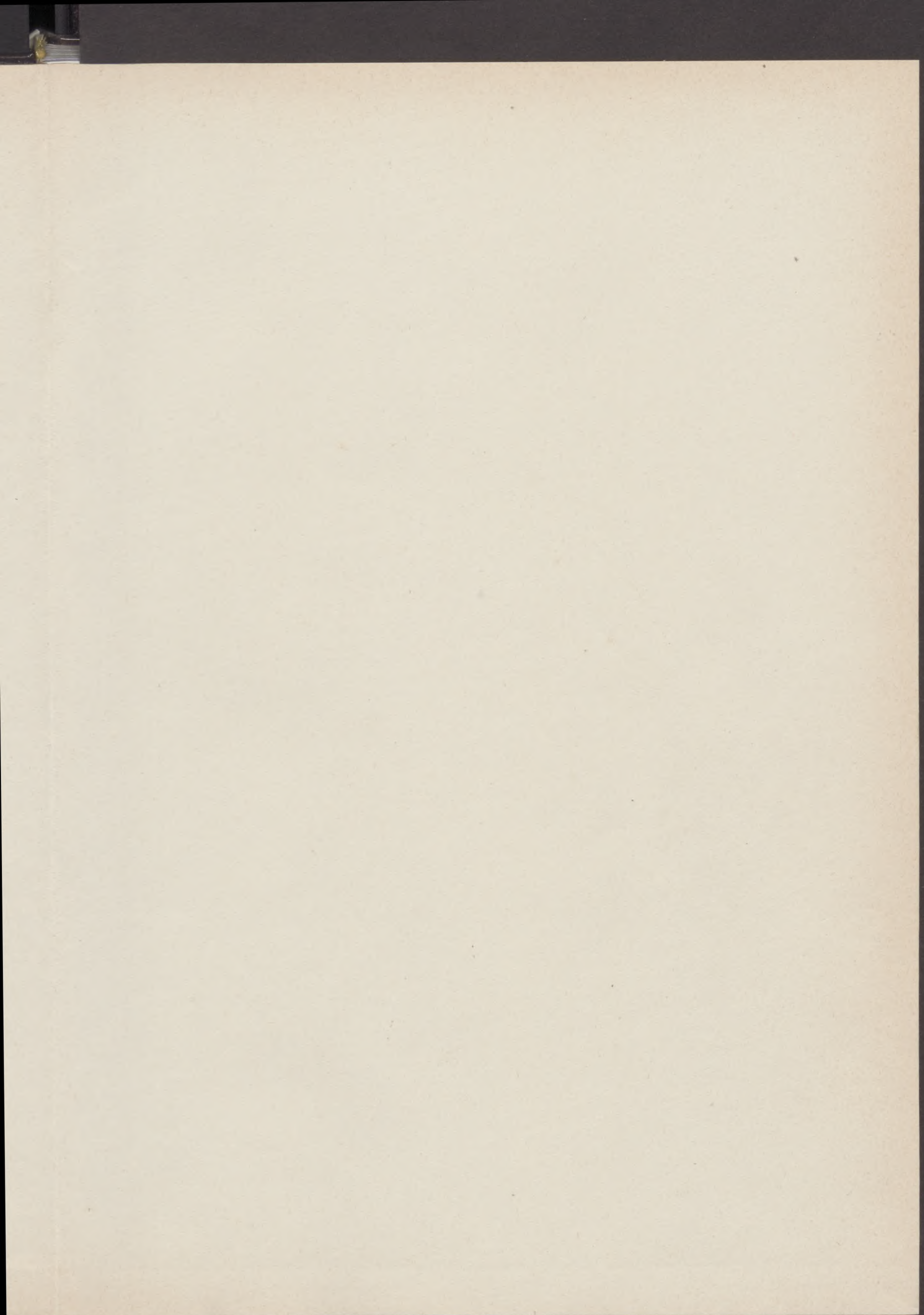

bibliai
képek

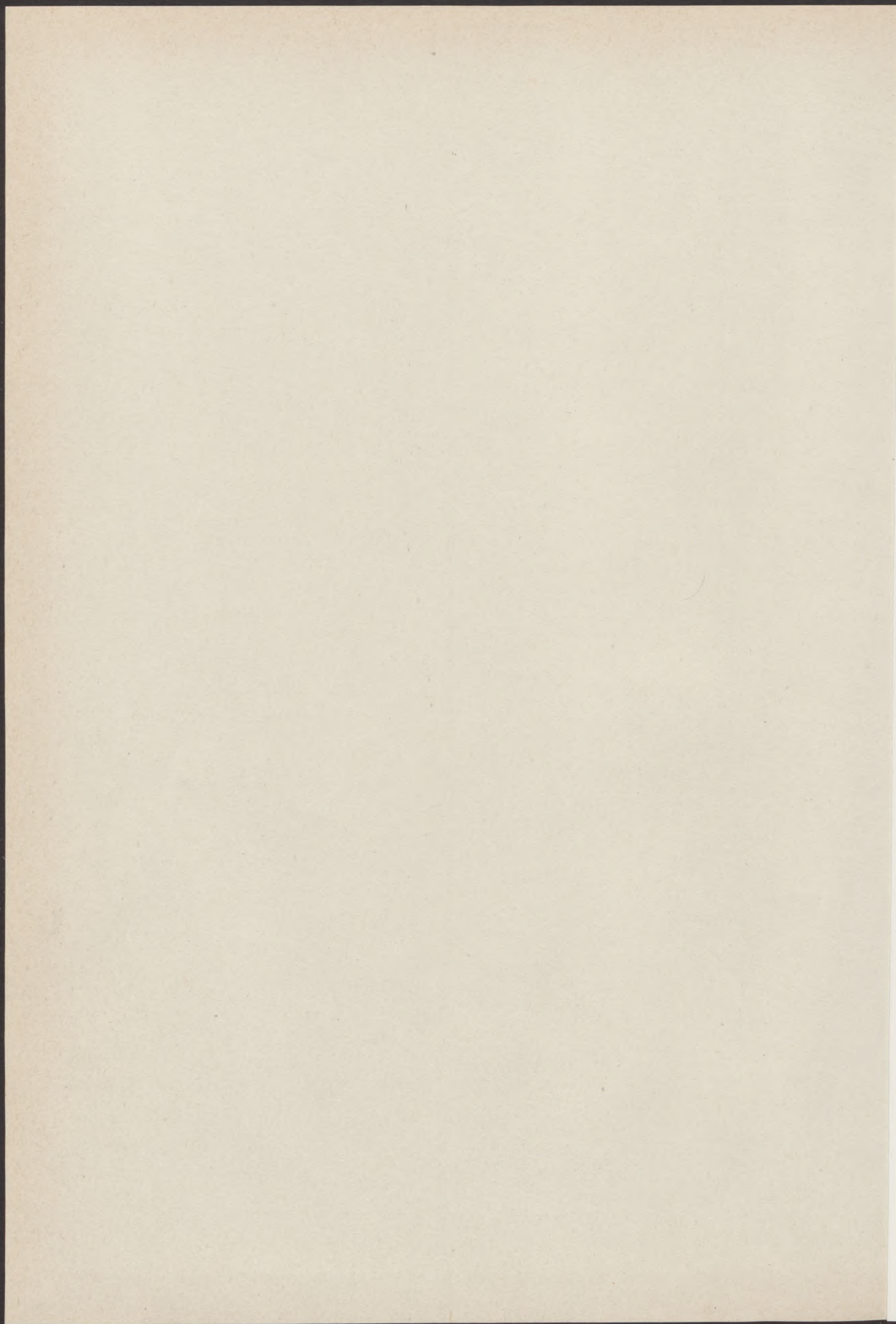

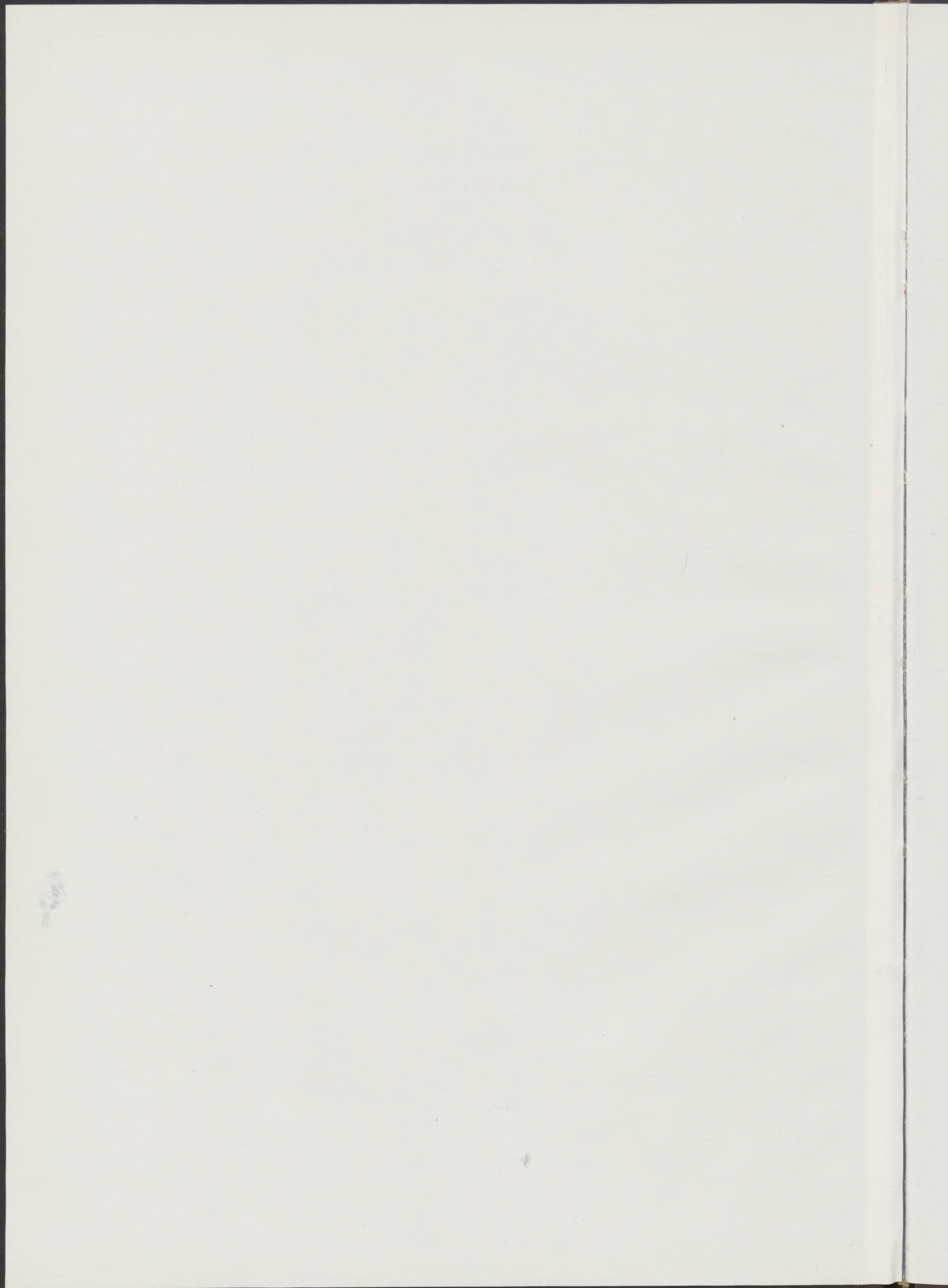

Szántó Piroska

BIBLIAI KÉPEK

SZÁNTÓ PIROSKA

BIBLIAI KÉPEK

gyermekeknek

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT

Az Apostoli Szentszék Könyvkiadója
Budapest, 1987

AZ ESZTERGOMI KERESZTÉNY MÚZEUM TULAJDONÁT KÉPEZŐ
- SZÁNTÓ PIROSKA ÁLTAL 1974-76 KÖZÖTT KÉSZÍTETT -
KRÉTARAJZOKRÓL A KÉPEKET FÉNYKÉPEZTE:

MUDRÁK ATTILA

A SZÖVEGET VÁLOGATTA:

SZÁNTÓ PIROSKA

LEKTORÁLTA:

FARKAS OLIVÉR

*Minden jog fenntartva,
beleértve a bárminemű eljárással
való sokszorosítás jogát is*

ME 15.016

1988

ÓSZÖVETSÉG

ÁBRAHÁM ÉS A LÁTOGATÓK

Ábrahám, az ősatya, és egész házanépe eljegyezte magát az Úrral, és szövetséget kötött az Istennel. Ábrahám pedig megvénhedett, s az ő felesége, Sára is megvénhedett. Egy napon pedig három férfiú jött Ábrahámhoz, aki szívesen fogadta a vendégeket, vizet hozott, hogy megmoshassák a lábukat, a terebintusfa árnyékába ültette és megvendégelte őket. És azt mondták a férfiak:

– Mához egy évre eljövünk újra, s akkorra a te feleségednek fia születik.

És Sára, aki hallotta ezt, elnevette magát, mert őbenne már megszűnt az asszonyi természet, és nem hitte a férfiak szavát. De az Úr mindenható, Sárának vénségére nevetést szerzett, s egy év múlva megszületett Izsák. Mert azok a férfiak angyalok voltak, Isten küldöttei.

SZODOMA ÉS GOMORRA

Szodomában és Gomorrában megnövekedett az emberek gonoszsága, nem akarták ismerni és nem félték az Istent s lelkiük az oktalan állatok természeténél sokkalta gonoszabbra vált. Az Úr ezért el akarta pusztítani Szodomát és Gomorrát, hiába könyörgött neki Ábrahám. Csak Lót, egy igaz ember, menekült meg, mert az Úr angyalai elküldték Coárba. Lót felesége azonban visszanézett a városra, hiába tiltották meg neki, s nyomban sóbálvánnyá változott. Az Úr pedig kén- és tűzesőt bocsátott a bűnös városokra, Szodomára és Gomorrára.

Francisco Pons
1974

IZSÁK FELÁLDOZÁSA

Így szólt az Úr Ábrahámhoz:

– Vedd a te fiadat, Izsákot, a te egyetlenegyedet, és áldozd fel nekem égő-
áldozatul Moriia földjén, a hegyek között.

Ábrahám pedig útra kelt, fiával, Izsákkal. Mikor odaértek, kérdezte a
gyermek, hogy hol az áldozatra való bárány, s Ábrahám azt felelte neki, hogy
az Úr majd gondoskodik arról. S mikor már minden készen állt az áldozatra,
és Ábrahám már a kést is a kezébe vette, az Úr angyala megragadta az ő
kezét s mutatta, hogy a bozótban, szarvaival a szövénybe akadva, egy kos
van ott, s azt kell, nem Izsákot, feláldoznia. Mert az Úr csak próbára akarta
tenni Ábrahámot, hogy kész-e az ő szavának engedelmeskedve feláldozni fiát
is, az ő egyetlenegyét. S megígérte az Úr, hogy megáldja Ábrahám nemzetsé-
gét, és megsokasítja, mint a föld porát és az égnek csillagait.

JÁKOB ÉS ÉZSAU

Ézsau és Jákob Izsáknak az ikerfiai voltak, de különböztek egymástól, mint a Nap és a Hold, mint a szőrös és a sima, mint a vadász és a pásztor. Izsák megvénhedett, szemei meghomályosultak és halálát érezvén közeledni, át akarta adni Ábrahám áldását első fiának, Ézsaunak. Bár ikrek voltak ők, együtt feküdve anyjuk méhében, de mégis elsőnek Ézsau bújt ki s csak utána jött Jákob, az ő sarkába fogódzva. De Rebekka, Izsák felesége úgy akarta, hogy Jákob legyen az áldott s mialatt Ézsau vadászni járt, hogy étellel erősítse meg Izsákot, Rebekka kecskegödölye húsból ízletes ételt készített s Jákobbal küldte be Izsákhoz, a vakhoz. De előbb a gida lenyúzott bőrével befedte Jákob nyakát és kezeit, beillatosította ruháját a mezők virágaival s így szólt a vonakodóhoz:

– Te vigyed el az áldást s az én fejemen legyen az átok, mert megcsaljuk atyádat!

Izsák látta, látókezeivel megtapogatva a belépőt, hogy ez az ő első fia, Ézsau s az ételen hatalmasan felerősödve megáldotta Jákobot Ábrahám áldásával. És a vadászatból zsákmánnyal hazatérő Ézsau, ömlő könnyek között értette meg, hogy neki csak a kövér föld s a gazdag élet áldása jutott, az Úrnak, Ábrahám istenének igazi áldása helyett. És meg akarta az ő testvérét ölni.

JÁKOB ÁLMA

Menekült Jákob Ézsau haragja elől, Háránba tartott Lábánhoz, Rebekka testvéréhez. A tüzes naptól s a sivatag porától elgyötörve; kimerülten hajtotta álomra a fejét és csak egy kődarab volt a vánkosa. De álmában feje felemeltetett és megnyílt előtte a mennyek csodája. Mert egy égig érő lajtorját látott, azon jártak fel-alá az Úr angyalai s a lajtorja magasáról az Úr szólt hozzá és ígéretet és áldást mondott neki:

– Én vagyok az Úr, Ábrahámnak és Izsáknak az istene és neked adom a földet, amelyen aluszol: napnyugatig, napkeletig, északig és délig. Neked és ivadékaidnak, akik annyian lesznek, mint a föld pora s az égnek csillagai és megáldom bennük a föld minden népét. És megőrizlek téged, akárhová mégy és visszahozlak erre a földre, mert nem hagy el téged a te Urad és beteljesíti ígéretét.

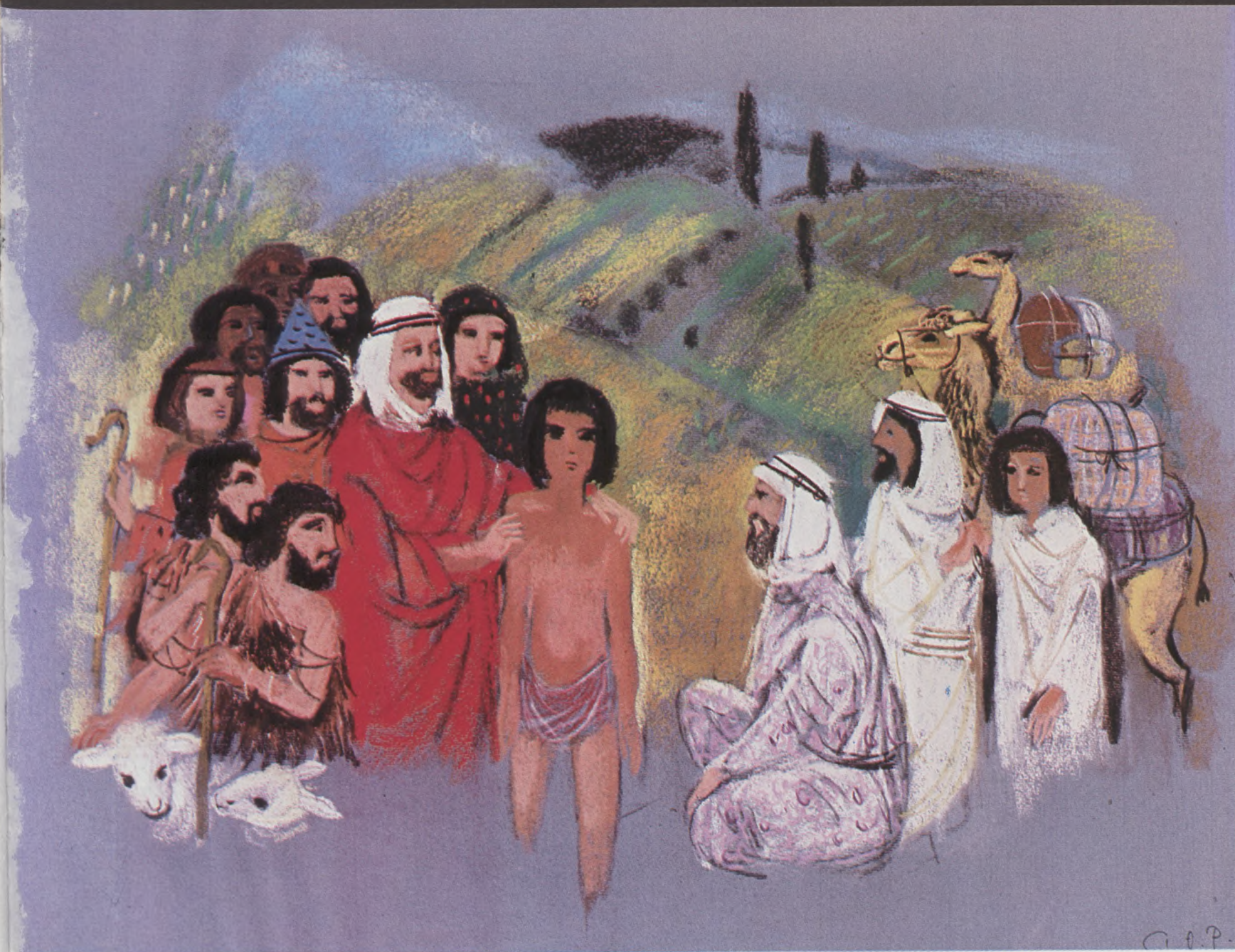

JÓZSEFET ELADJÁK TESTVÉREI

Tizenkét fia volt Jákobnak, Lábán leányaitól, Leától és Rácheltől. De Lea könnyező szemű volt, Ráchel pedig arcra szép és tekintetre gyönyörű és Jákob mindenekfelett szerette Ráchelt. Mikor pedig meghalt Ráchel, Jákob az ő fiát, Józsefet szerette mértéktelenül és minden kedvezéseiben bátyjai fölé helyezte, mert Ráchelt látta, amikor Józsefet látta és ragyogó tarka ruhát ajándékozott neki. És József álmokat álmodott és ezekben az álmokban maga is az ő bátyjai felett állónak és uralkodónak látta magát. Megutálták ezért az ő testvérei és nem tudtak jó szemmel nézni rá. Egy napon pedig, mikor tarka ruhában megjelent köztük, gyűlöletükben vadállatként rontottak rá és karjuk erejével meg akarták ölni. A gyermek összeverve hevert egy veremben s a tarka ruha vértől merevült rongy volt már csak, mikor az Úr izmaelita kereskedőket vezetett arra, akik Egyiptom földjére igyekeztek. S a testvérek kihozták a veremből, s eladták nekik húsz ezüst sékelért testvérüket, Józsefet. Mert nem akartak testvérgyilkosokká lenni és vért ontani, úgy gondolták, hogy így tiszták maradnak a bűntől. És az izmaeliták elvitték Józsefet Egyiptomba.

C. P.

A POHÁRNOK ÉS A PÉK ÁLMA

Józsefet tömlöcbe vetették Egyiptomban, álnok és hamis tanúskodások alapján. És ugyanide, ebbe a tömlöcbe került Fáraó pohárnoka és sütőmestere is. Fáraó pohárnoka ott csodálatos, eleven erejű álmot látott:

Három szőlővessző kedves illatú virágot fakasztott, majd bogyókat és szőlőgerezdeket érlelt s ő tiszta vízzel teli serlegbe facsarta a szőlő levét s a serleget Fáraónak nyújtotta. A sütőmester álma is erős, eleven, de igen nyomasztó színezetű volt, mert mint valami péklegény és kihordó-szolga vitt a fején három kosár süteményt, arra le-le csaptak az ég madarai és belevagdosta a csőrükkel csipegetve ették. És József a főpohárnok álmát értelmezve mondta:

– A három vessző három nap. Három nap múlva visszahelyez téged Fáraó a tisztségedbe.

A sütőmester álmát is megfejtette:

– A három kosár három nap. Három nap múlva elítél téged Fáraó és fejedet véteti, keresztfára szegezteti tested és az ég madarai szaggatják le onnan.

És József kérte a pohárnokot, hogy emlékezzék meg róla, ha tisztségébe visszahelyezik, hiszen ő is ártatlanul került tömlöcbe és orozva jutott már Egyiptomba is.

De a főpohárnok szerencsés állapotjában elfeledkezett Józsefről, az álmofejtőről.

FÁRAÓ ÁLMA

Két év múlva nagy hamarsággal kihozták Józsefet a tömlöcből és Fáraó elé állították.

Ez pedig így történt:

Fáraó álmot látott, kettős álmot. Mert hét szép és kövér tehenet hét ocsmány és hitvány tehén falt fel. Majd hét teljes és duzzadó búzakaralást hét kiszáradt és magtalanul zörgő búzakaralász emésztett el. Nagy volt a zavarodottság Egyiptom földjén, mert senki sem tudta megmagyarázni a jelentős és csodálatos álmokat. És ekkor szólt így a főpohárnok:

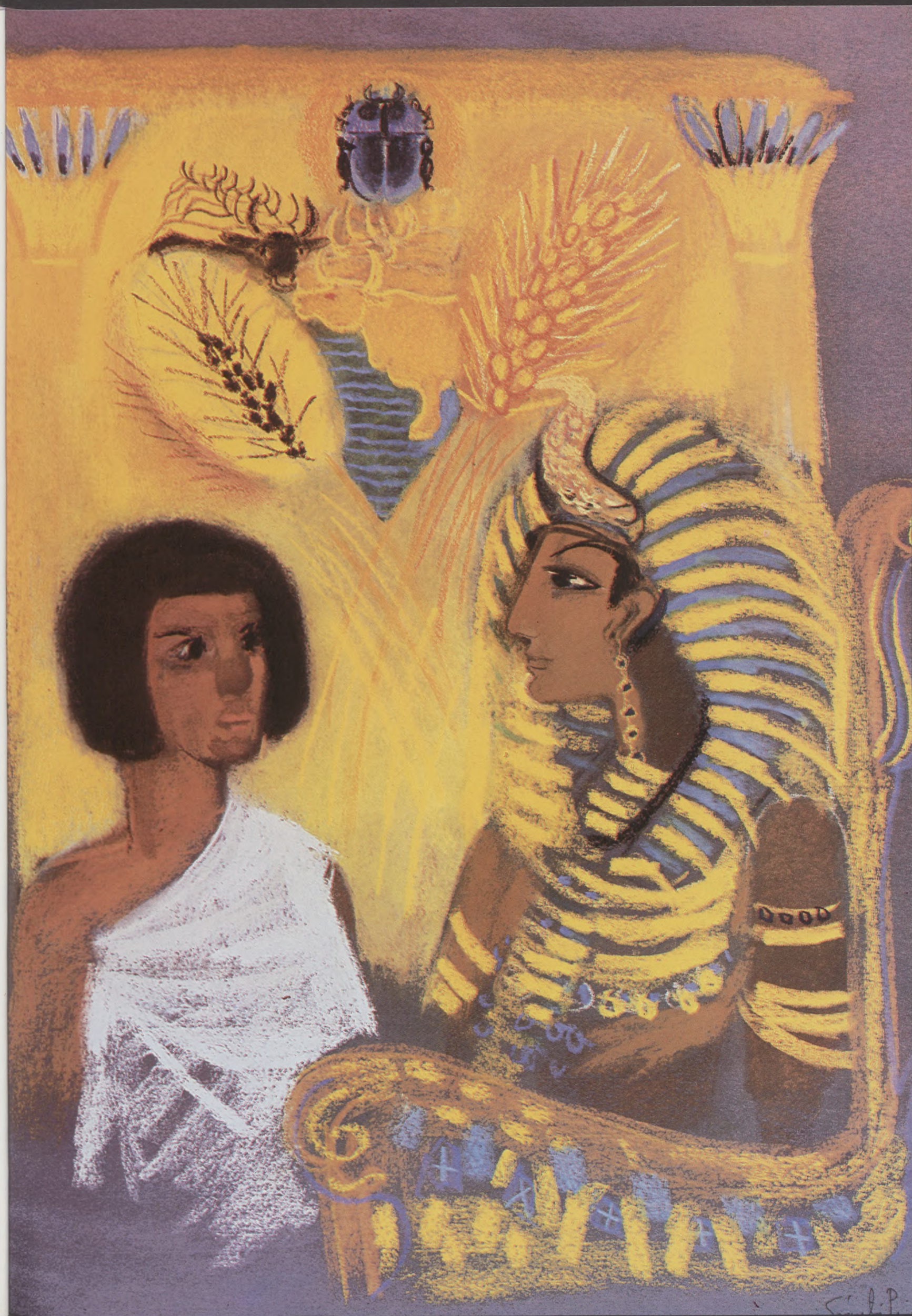
– Az én bűneimről emlékezem meg ezen a napon. Mert a tömlőben, ahová ártatlanul vetettek engem, egy héber ifjú, aki ugyancsak ártatlanul került oda, tökéletesen és jövőbe látóan értelmezte az én álmomat és a fősütő-mesterét is. Ha van ember, aki megfejtheti Fáraó álmát, csak ez a héber ifjú lehet az.

József valóban megfejtette Fáraó álmát.

– Hét bőtermő év jön és utána hét esztendeje a szűkösségnek és az aszálynak. Élelmet kell gyűjteni, csűrökbe, lombárokba és magtárakba és gondoskodni az aszály és a szűkösség idejéről, hogy Egyiptom legyen az élet ura és a világ táplálója.

Tetszett József magyarázata Fáraónak, ezért naggyá tette őt Egyiptom földjén, olyannyira, hogy egyedül Fáraó volt nála hatalmasabb s József lett az életnek ura s Egyiptom nagy vásártartója.

JÁKOB TALÁLKOZÁSA JÓZSEFFEL

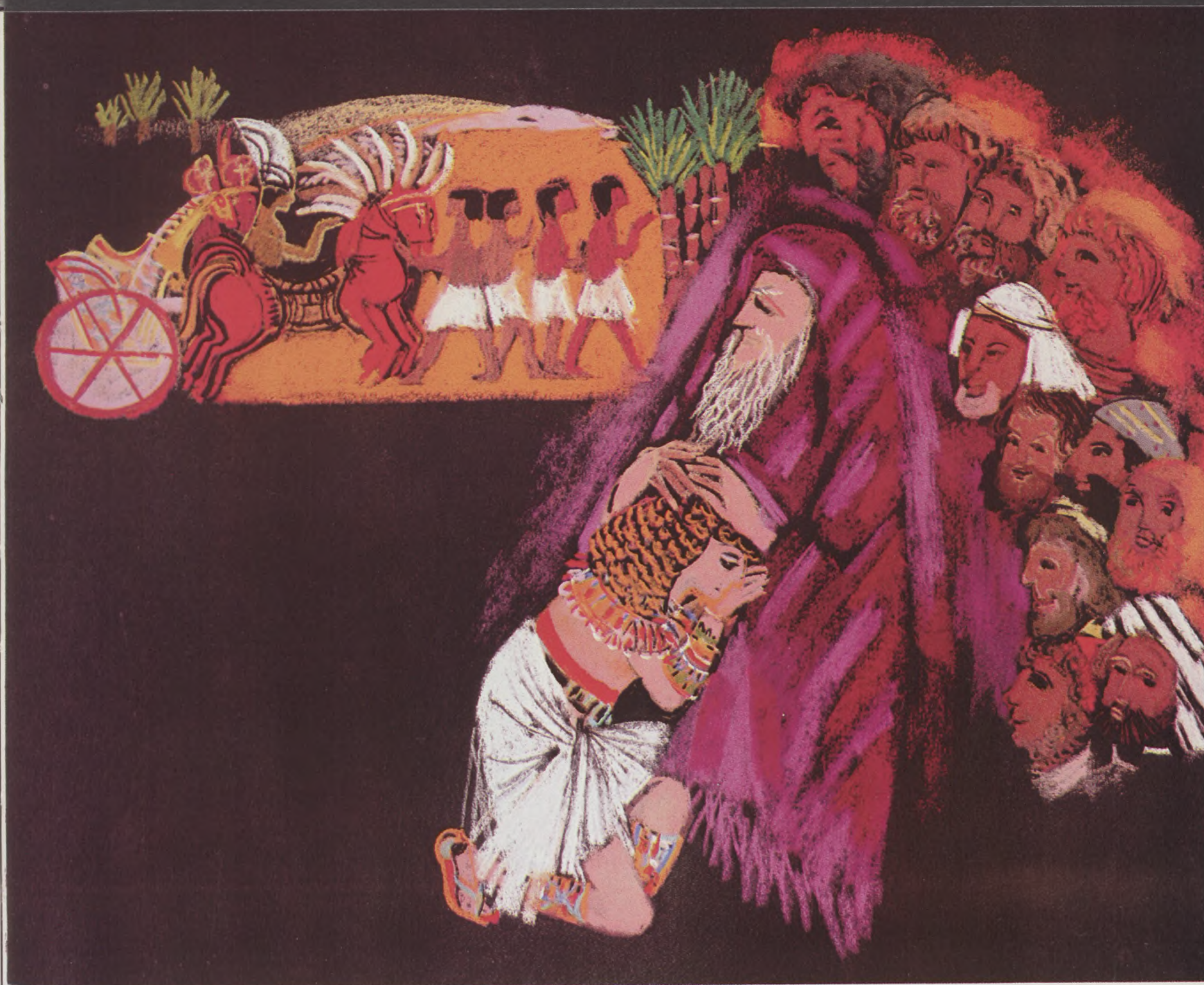
És elterjedt a szűkösség és az ínség és elfogyatkozott az élelem Kánaánban is, ahol József atyja és testvérei éltek és Egyiptomból kellett eleséget vásárolniok Józseftől, a gabona urától. A testvérek dús ajándékokkal megrakodva tértek vissza Jákobhoz s hírül vitték neki, hogy elveszettnek hitt fia él és naggyá lett Egyiptomban.

– Elmegyek, hogy lássam őt, mielőtt meghalok – mondta Jákob. József pedig maga után hozatta atyját, Jákobot, testvéreit s azoknak házanépét és eléjük menve Gósen földjére, szállt királyi szekeréről s térdre borulva Jákob előtt egymást átölelve sírtak.

– Immár örömet halok meg – mondta Jákob –, mert életben látlak téged és megláthattam a te orcádat.

És ettől fogva Gósen földjén élt Izrael és ott legeltette juhait Gósen mezején.

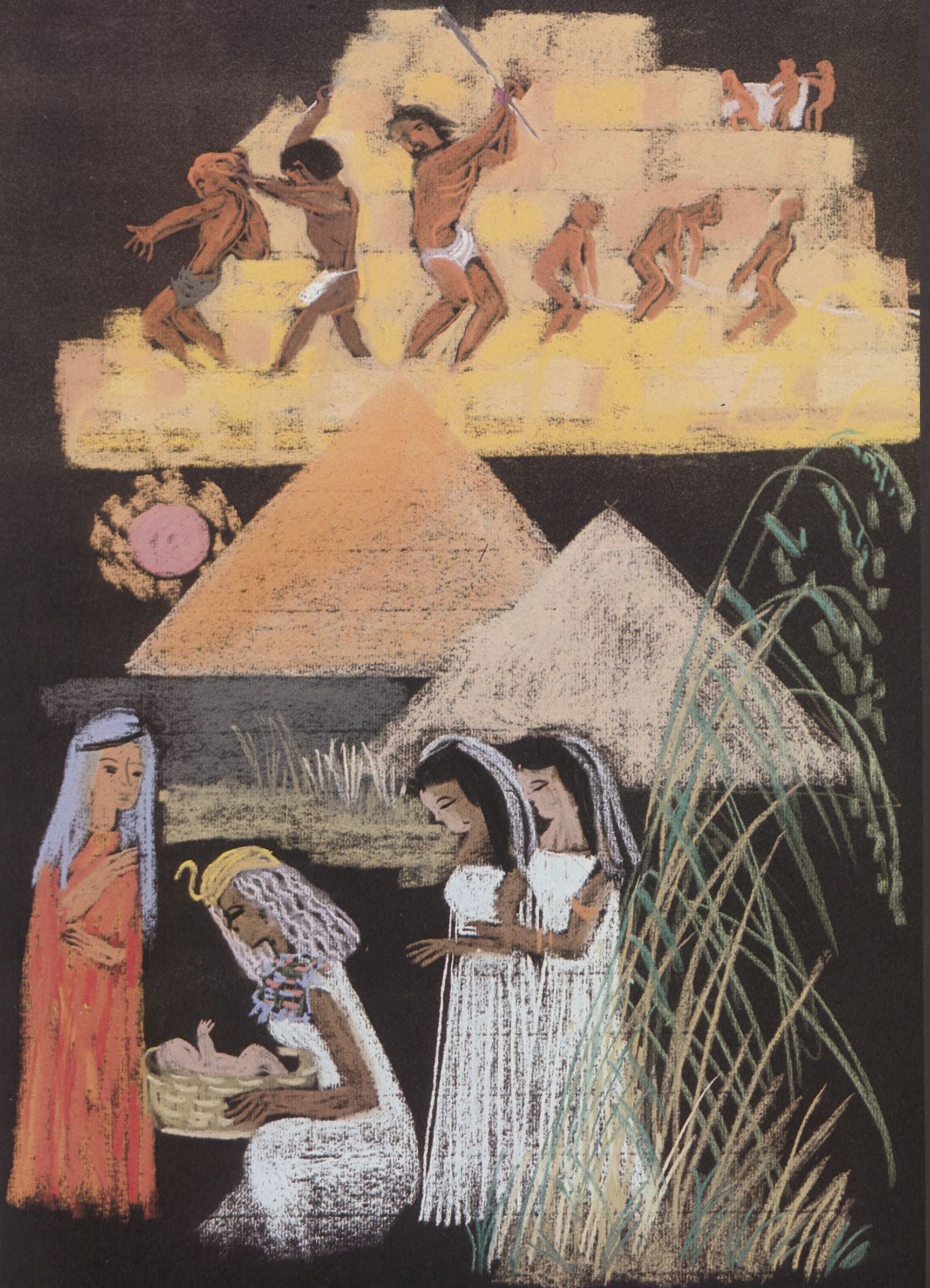

MÓZES MEGTALÁLÁSA

Izrael népe elszaporodott és megsokasodott Egyiptomban és új király támadt, aki sanyargatta, erejüket meghaladó munkára hajtotta és kegyetlenül dolgoztatta őket. Mindazonáltal erősödött és szaporodott Izrael, ezért a Fáraó félelmében elrendelte, hogy minden születendő zsidó fiúgyermeket fojtsanak vízbe. De egy asszony, Lévi nemzetségéből, fiacskát szült és gyékénykosárába fektetve elrejtette a nád közé a folyó vizében. Fáraó leánya pedig szolgálóleányai kíséretében fürödni ment a folyóhoz, megtalálta a gyermeket, magához vette s mint saját fiát nevelte fel a kisdedit. És elnevezte őt Mózesnek.

AZ ÉGŐ CSIPKEBOKOR

Mózes legeltette az ő ipának juhait s eljutott Hórebig, az Isten hegyéig. És látott ott egy csipkebokrot égni és lángolni, de a tűz nem hamvasztotta el. Ahogy közelebb került, meghallotta az Úr hangját az égő csipkebokorból:

– Én vagyok az Úr, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak istene. Felhatolt hozzám a te népednek jajszava és én megszabadítom a te népedet Egyiptomnak földjéről, a szolgaságnak házából. Állj hát Fáraó elé Mózes és szólítsd fel őt, hogy bocsássa el Izrael népét. Mert én vagyok, aki vagyok és elvezetlek innen titeket Kánaán földjére, a tejjel és mézzel folyó országba. És ha Fáraó nem bocsát el, megverem őt és az ő népét erős kézzel és kinyújtott karral.

A ZSIDÓK KIVONULÁSA

Fáraó nem hallgatott Mózesre és nem félt Istent, az Urat. Az Úr hát megverte Egyiptomot tíz csapással. A tizedik a Halál Angyala volt, amely átvonult éjjélkor Egyiptom felett és megölt minden elsőszülöttet, Fáraó elsőszülöttjétől a tömlőben lévő rab elsőszülöttjéig és a barmok első fajzásáig. Útra készen és bottal a kezében várt Izrael népe és az áldozatra leölt bárányok vérével jelölte meg kapuit, hogy a felettük vonuló Halál Angyala megismerje és megkímélje Izrael népét. És sietve megparancsolta nekik Fáraó, hogy egész házuknépével, juhaikkal és barmaikkal hagyják el Egyiptom földjét – olyan hamarsággal, hogy még a kenyérük megkelését sem várhatták meg, hanem a vállukra vetve, sületlenül és keletlenül vitték magukkal batyuban.

ÁTKELÉS A VÖRÖSTENGEREN

Vezette az Úr Izrael népét a pusztában, nappal felhőoszlop és éjjel tűzoszlop képében lebegve előttük. De mire elértek a Vöröstengerig, észbe kapott Fáraó és Egyiptom népe, hogy kár volt a szorgos munkálkodókat elbocsájtani, és nagy harci tábor gyűjtve utánuk eredtek, hogy visszahajtsák őket Egyiptom földjére, a szolgaságnak házába. A nép pedig látva az üldözőit, fennhangon kiáltott segítségért az Úrnak. De az Úr így szólt Mózeshez:

– Én harcolok a népért, az pedig hallgasson és te nyújtsd ki a kezedet a tengerre!

És a vizek kétfelé váltak, Izrael pedig száraz lábbal kelt át a tengeren, mert a víz olyan volt, mint a kőfal jobb és bal kezük felől. Fáraó harci szekerei és lovasai tüstént utánuk zúdultak, de Mózes az Úr parancsára újból kinyújtotta a kezét a tengerre és a vizek összezárulva ráomoltak Egyiptom harci táborára s szekerei és lovasai elmerültek, mint a kő s porrá zúzták őket a habok.

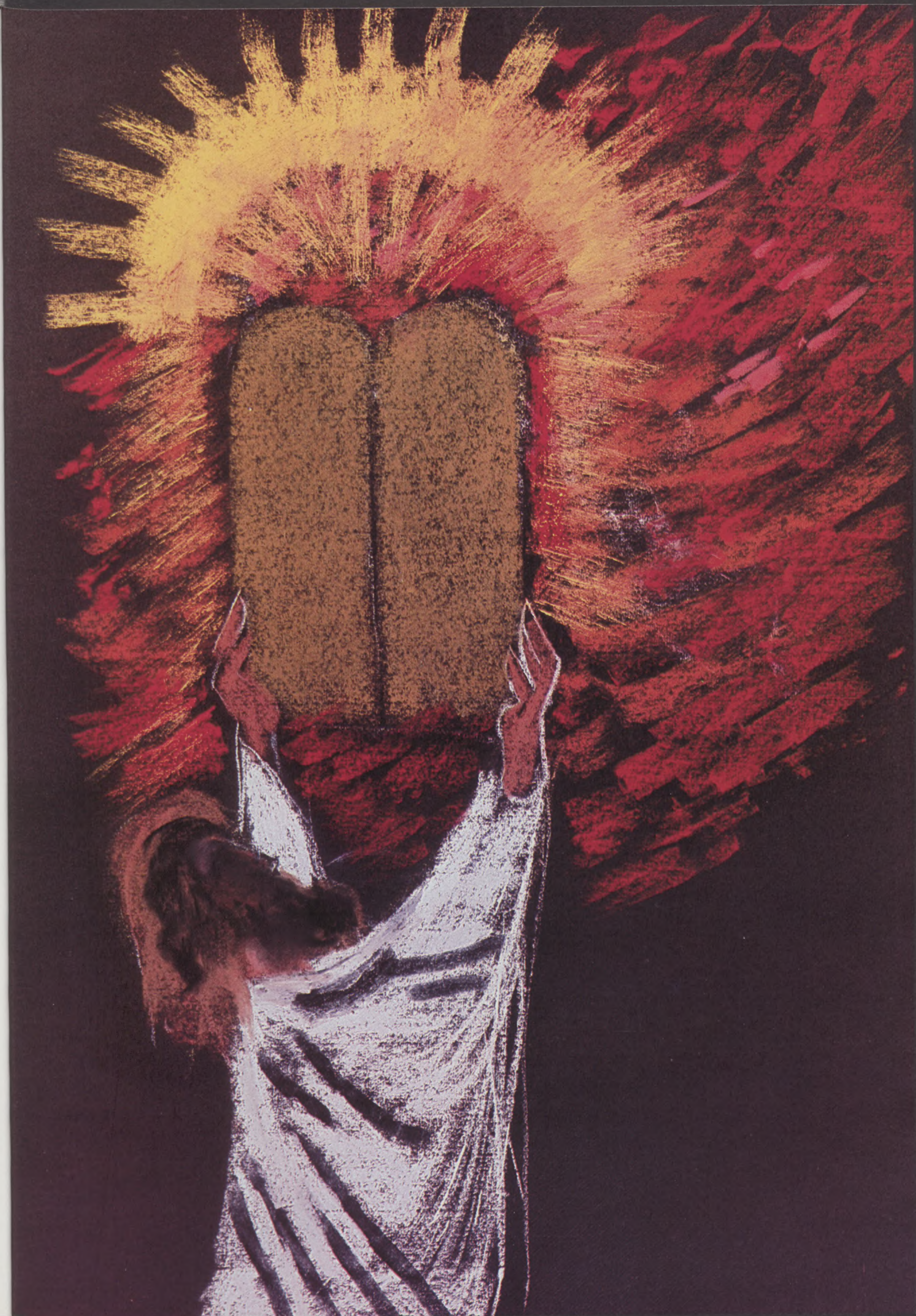

A TÍZPARANCSOLAT

Vonult tovább Izrael Kánaán felé és Sínai hegyére szólította az Úr Mózes. A hegy tűzben és homályban állott füstölögve s az Úr leszállott oda, harsonák zengtek, a nép pedig várakozott a rengő és füstölgő hegy alatt. Oda vitte le nekik Mózes az Úr szavát és bizonyoságnak az Isten ujjával írt két kőtábláját a tízparancsolattal.

HARC AZ AMALEKITÁKKAL

A Kánaánba vonuló Izrael népét nagy haddal, erős sereggel megtámadták az amalekiták.

– Harcoljatok most – szólt az Úr Mózeshez –, én pedig veletek harcolok. Emeld fel kezeidet az ég felé, s amíg feltartod, a te néped fog győzni.

Mózes feltartotta a kezeit s mikor már hanyatlani kezdett a karja, Áron és Hur kétfelől emelve és támogatva segítették őt. Így küzdöttek egészen napnyugtáig és győzelmet arattak az amalekitákon az Úr akarata szerint.

JERIKÓ

Jerikó zárt és erős városa ellensége volt Izrael népének. De az Úr akarata pusztulásra ítélte a várost. Ez pedig így történt: Hat napon át minden hadakozók s a papok napjában egyszer megkerülték a várost, a hetedik napon pedig a papok megfújták a hét harsonát és hétszer kerülték meg a várost. És teljes erővel zengtek az örvendetes harsonák és nagy fennszóval kiáltott a nép. A hetedik harsonahangra pedig leomlottak Jerikó falai.

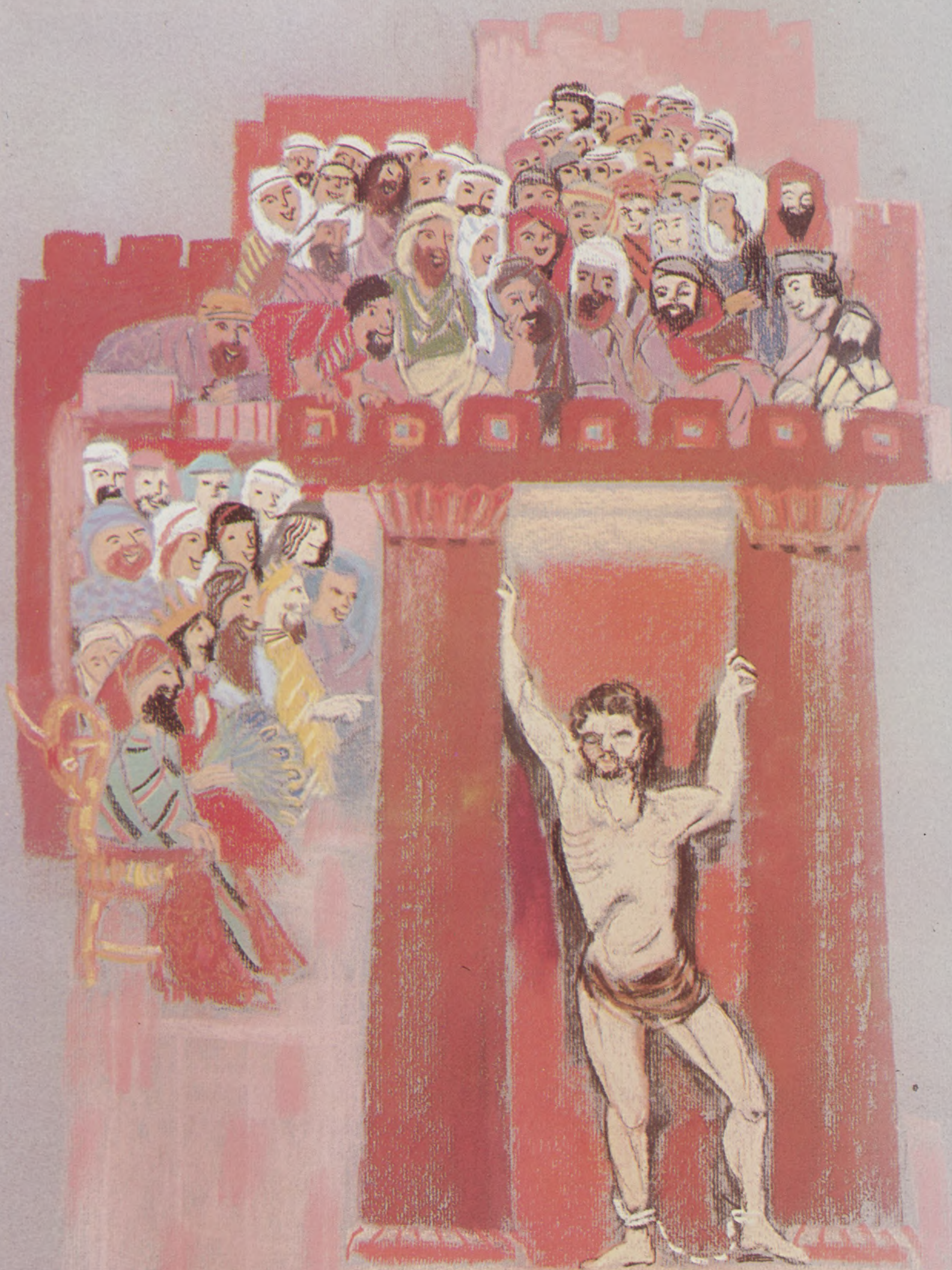

SÁMSON

Sámson Istennek szentelték születésétől fogva, hatalmas erejű férfivá növekedett, puszta kézzel szakított ketté egy oroszlánt, megölt ezer filiszteust, szétverte egy szamarállkapoccsal Izrael népének ellenségeit. Delila, a felesége pedig filiszteus nő volt. Addig faggatta Sámson, hogy miben áll az ereje, míg a lelke halálosan belefáradt s kivallotta, hogy az ereje a hajában van, mert azt olló még sosem érte. Delila, akit a filiszteusok felbéreltek, levágta az alvó Sámson haját, a filiszteusok elfogták, szemét kiszúrták, láncra verték és rabszolgamunkára fogták. De nem elégedtek meg ennyivel, még azzal is meg akarták alázni, hogy énekkel és tánccal szórakoztassa a filiszteusok fejedelmeit és előkelőit s háromezren gyűltek össze a mulatságra. A vak Sámson, akinek időközben nőni kezdett a haja, oda is vezette egy szolga, de ő a palota két tartóoszlopára akart inkább támaszkodni. És fohászkodott az Úrhoz, hogy adja vissza a régi erejét s megrendítette a két oszlopot, s a palota falai, erkélyei és tetői leomlottak és az egész sokaságot összezúzták. Sámson inkább maga is meghalt, mert bosszút akart állni a filiszteusokon s halálával többet ölt meg közülök, mint amennyit egész életében.

SÁMUEL FELKENI SAULT

Sámuel Isten embere, választott prófétája volt. Saul pedig Benjámin törzséből való jeles férfi, aki egy fejjel magasodott ki Izrael fiai közül.

Történt, hogy elkóboroltak atyjának a szamarai és Saul a keresésükre indult Efraim hegyén, Salisa és Cuf földjén, de nem találta őket sehol. Tanácsot kért hát Sámuelettől, a prófétától, mert ő azon a vidéken lakott. Sámuel azonban így szólt hozzá:

– Hagyj fel a szamarak keresésével, már megtalálták őket. Úgyis a tiéd s a tieidé Izrael minden java, mert az Úr kinyilatkoztatta nekem, hogy a népet kiszabadítod ellenségei közül, akik körülötte vannak és ez legyen a jele, hogy téged Isten fejedelemmé tett.

Ezzel egy szelence kenetet öntött Saul fejére és megcsókolta őt.

DÁVID ÉNEKEL ÉS HÁRFÁZIK SAULNAK

Győzedelmes király lett Saul, de nem az Úr akarata szerint élt és nem engedelmeskedett az Úr szavának. Ezért megbánta az Úr, hogy őt jelölte meg fejedelemnek és Sámuel az Úr parancsára Dávidot, Izáj fiát kente fel királlyá még Saul életében. Dávid piros arcú volt és szép tekintetű, jól értett a hárfához és szépen énekelt. Azért mikor Saul megragadta a gonosz lélek, hívatta Dávidot, hogy hárfájával és énekével vigasztalja őt és megnyugodjék a lelke. Saul pedig gyakran gyötörte a gonosz lélek, mert eltávozott tőle az Úr.

DÁVID ÉS GÓLJÁT

Szemben állt egymással a filiszteusok serege és Izrael serege. Negyven napon át mindennap viadalra hívta és gyalázta Izraelt Gólját, a talpig vasba öltözött filiszteus óriás. Éppen ekkor hozott bátyjainak eleséget a táborba Dávid, Izáj fia. Meghallotta Gólját kihívó szavait, és kiállott ellene, mindössze egy pásztorbottal a kezében és öt kövecskével a parittyájában, mert pásztor volt Dávid és nem szokott a fegyverviseléshez.

– Eb vagyok-e én, hogy bottal jössz reám? – rivallt Dávidra a filiszteus.

– Te jössz énreám karddal és dárdával, én pedig teellened a Seregek Ura nevével, aki a kezembe ad téged – felelte Dávid.

Azzal kilőtt egy követ a parittyájából, homlokon találta és leterítette Góljátot és levágta a fejét.

A filiszteusok serege ezt látva megfutamodott, Izrael serege pedig diadalt aratott, mert velük volt az Úr.

A TEMPLOM FELSZENTELÉSE

Összegyűlt Izrael népe, hogy elvigyék a Szövetség Szekrényét Jeruzsálembe, Salamon király templomába. A papok, a leviták, a vének, a király s Izrael minden sokasága. Mentek és vitték a frigyszekrényt be, a szentek szentélyébe a Kerubok szárnya alá. A papok fújták a harsonákat és Isten dicsősége betöltötte Isten házát. A frigyszekrényben pedig semmi más nem volt, csak a legnagyobb kincs, a tízparancsolat, az Istennel kötött szövetség két kőtáblája.

Salamon pedig az oltárt hét napig szentelte és az ünnepet hét napig ülte. A hetedik hónap huszonharmadik napján pedig elbocsátá a népeket hajlékaikba.

IZAJÁS

Így profétált Izajás:

– Vessző sarjad Izáj törzsökéből, azon nyugszik majd az Úr lelke, a bölcsesség, az értelem, a tanács és az erősség, a tudomány és az ájtatosság lelke. És ez, akin nyugszik az Úr lelke, felhozza az igazság napját és ítélni fog, nem a látszat, hanem a szív szándéka szerint. Együtt fekszik majd a farkas a béránnyal, a párduc a gödölyével, a medve az üszővel, és viperaival és áspiskígyóval játszik a kisgyermek. Senki sem fordul karddal és fegyverrel a másik ember ellen, nem ártanak és nem öldökölnek többé, mert betelik a föld az Úr ismeretével. Maga az Úr adja meg a jelet nektek, mert egy szűz fogan a méhében, fiat szül és nevezi Immánuelnek.

JEREMIÁS

– Öltözzetek gyászba – jajongott Jeremiás –, sírjatok, jajgassatok, mert az Úr haragjának tüze nem távolodott el tőlünk. Elpusztul Jeruzsálem a száguldó szélben, ami a hegyekből jön, mert úgy jön fel, mint a felleg és a szelek lovai gyorsabbak a keselyűknél. Nagy zúgás kel Észak felől, a pusztá szelében elfonnyad a fű, kiszáradt fává, keselyűk és sakálok tanyájává, pusztává lesznek Júdea városai.

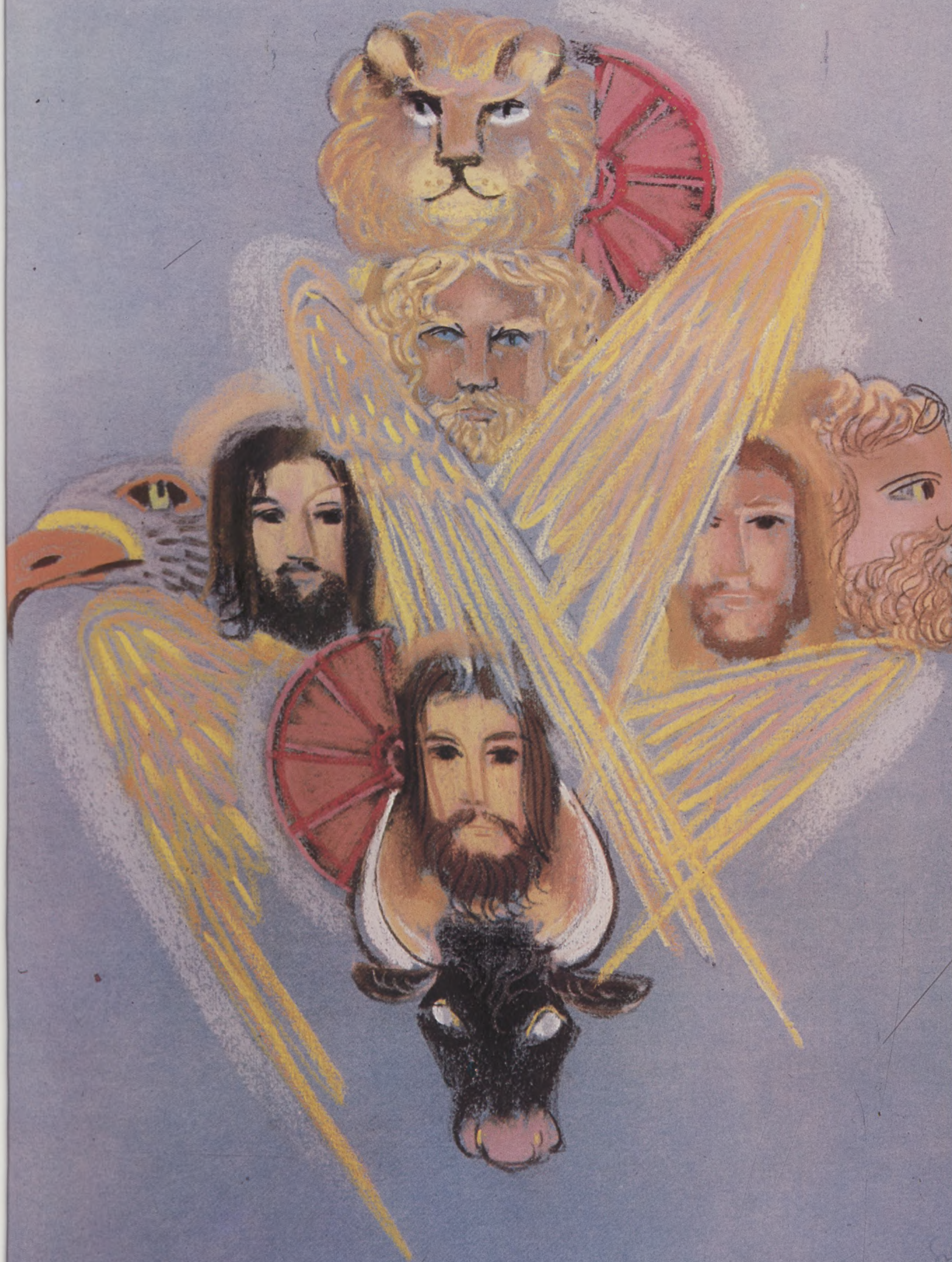

EZEKIEL PRÓFÉTA

Ezekiel próféta látomása:

Tűzben és szikrázó fényben látszanak a kerekek, a szárnyak és a négy jelenség. Az a négy jelenség négy lelkes állat és négy orcája van mindegyiknek: emberi arca és oroszlán arca jobb felől, azután tulok arca bal felől és sas arca mind a négynek. Szárnyaik fedezik egymást, s a szárnyak és a kerekek együtt száguldva hozzák és jelentik a fényességet.

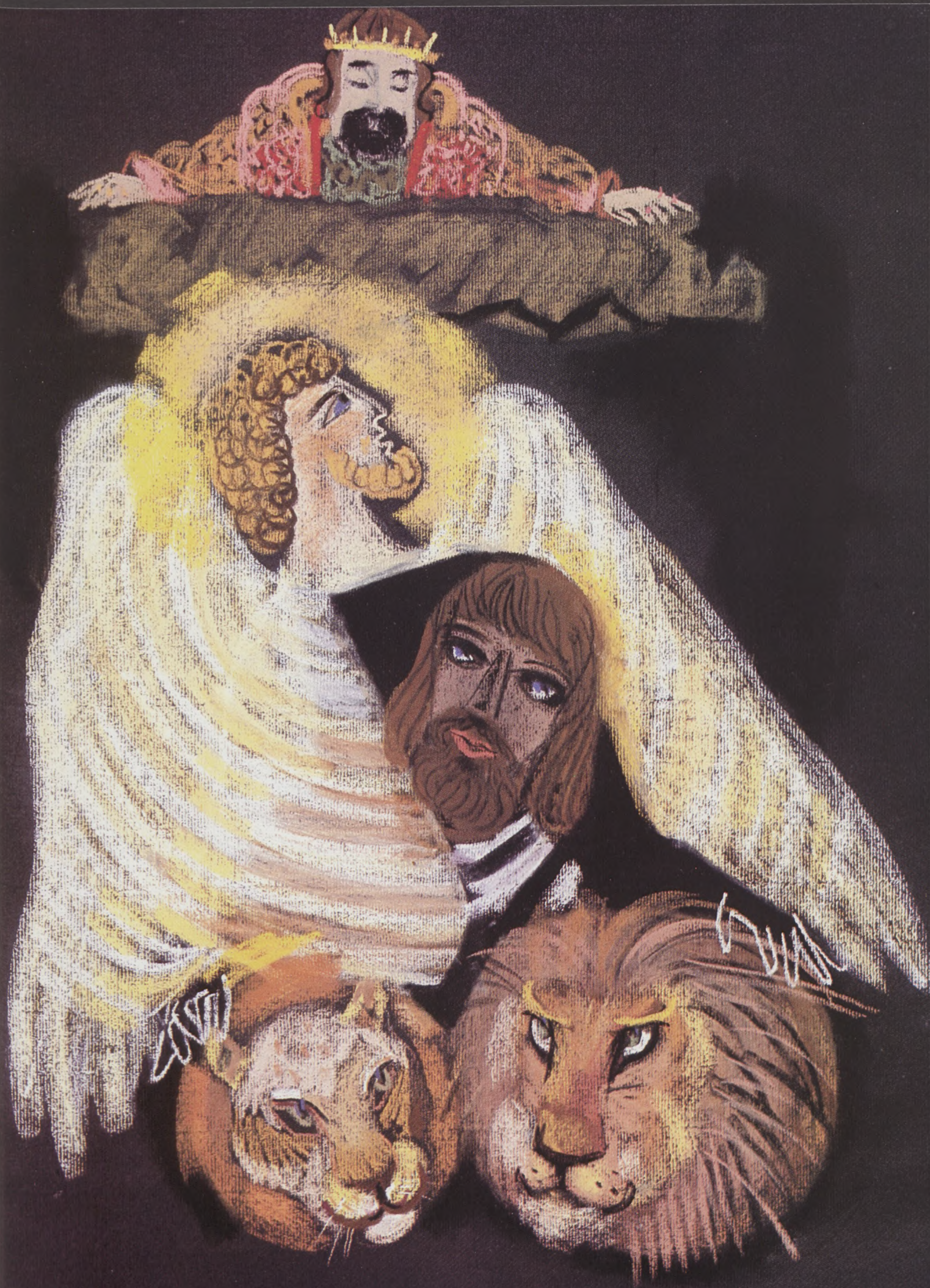
DÁNIEL

Rosszakarói és irigyei unszolására Dárius király az oroszlánok vermébe vettette Dánielt, Izrael fogoly fiát. De mivel szerette őt a király és csak kényszerűségből tette, nagy aggodalommal kiáltott másnap hajnalban a kővel és pecséttel elzárt verembe:

– Dániel! A te istened, akit oly híven szolgáltál, akihez könyörögtél, hiába tiltották a mi törvényeink, vajjon megmentett-e téged?

– Ó király – felelte Dániel –, az Úr, az én Istenem bezárta az oroszlánok száját, elküldte az ő angyalát, aki szárnyával elfedte az oroszlánok erejét. Király, tudd meg, ép vagyok és sértetlen, mert az én Istenem megóvott engem.

A BABILONI FOGSÁGBAN

– Babilon folyóvizei mellett ültünk és sírtunk, és hárfáinkat a szomorúfüzekre akasztottuk – így panaszkodott Izrael népe a babiloni fogságban.

– Énekszót kívánnak tőlünk, de hogyan énekelhetnénk idegen istenek előtt, idegenek fogságában. Nem tudunk elfelejteni téged, Jeruzsálem. Ha elfelejtlek téged, Jeruzsálem, száradjon el az én jobb kezem, tapadjon a nyelvem a torokhoz, ha elfelejtelek téged. Mert te vagy a mi fővigasságunk, Jeruzsálem! Urunk és Istenünk, te éreztess a te igazságodat Isten városainak ellenfeleivel! Ültünk a folyóvíz partján, Babilon vizeinek partján és sírtunk, mikor Sionra emlékeztünk.

ESZTER

Ámán, Achaszvéros király fő embere, ki akarta irtani a zsidókat a király egész birodalmában, mert gonosz lélek lakozott benne és gyűlölte Mardokeust, Eszter királyné nevelőapját. Eszter királyné pedig tündöklően szépséges, rózsás arcú és kedves tekintetű volt, a király szeme szívesen pihent rajta s úgy szeretete, hogy ha a birodalma felét kéri Eszter királyné, azt is örömet neki adta volna. De Eszter, Izrael leánya megtudta Mardokeustól Ámán gonosz tervét, s kegyet találva a király előtt, kérésére Achaszvéros király pecsétetes levélben parancsolta meg a tartomány főembereinek, hogy Izrael népét megkíméljék. Ámánt kivégezték. Izrael népének pedig új világosság kezdett derengeni, öröm, tisztelet és vigasság.

JUDIT

Judit, a csodálatos szépségű és igen jámbor életű özvegylevágta Holofernesz fejét és ezzel megszabadította városát, Betiluat az ellenségtől.

Ez pedig így történt:

Nabukadnezár király meghódoltatta az ő isteneinek valamennyi tartományát, de Betilua erős falaiban és az Úr segítségével bízva ellenállt. Ekkor Holofernesz, a hadak vezére, elzárta a várost vízzel tápláló csatornát és őrizőket állított a kutakhoz, hogy a szomjúság megadásra bírja Betiluat. Judit, aki férje halála óta böjtölve és imádkozva élt és nem hagyta el a házát, most felékesítette magát és megjelent Holofernesz táborában, mint aki azért hagyta el a várost, mert azt úgyis elveszíti az Úr. Holoferneszt elbűvölte Judit szépsége és bölcsessége, vacsorára hívatta és szíve felindult és égett a vágytól, sok bort ivott, s hogy lerészegedett, elaludt. Judit pedig az Úrhoz fohászkodott erőért, fogta Holofernesz kardját és üstökébe markolva levágta a fejét és kiszegesztette Betilua várfalára.

HAZATÉRÉS A BABILONI FOGSÁGBÓL

Cirusz perzsa király lelkét megvilágosította az Úr, hogy véget kell vetnie a zsidó nép babiloni fogságának. Elbocsájtotta hát őket, de még a templomi kincseiket, amiket elraboltak tőlük, arany és ezüst edényeiket is magukkal viheték. Útra kelt hát Izrael, egész házanépével, nyájával, szolgálóival és szolgálóleányaival és minden vagyonával együtt. Furulyások és hárfások dalára, dobok és citerák zengésére, öröm és hálaénekeket énekelve vonult a nép, haza, Jeruzsálem felé.

EZDRÁS KIHIRDETI A TÖRVÉNYT

Az Úr kegyelméből új életre sarjadt Izrael és Izrael városai. És egybegyűlt az egész nép, férfiak és asszonyok sokasága az újra felépített Városban, a vizek kapuja előtt. És Ezdrás, az írástudó és pap kimagaslott közülök, mert emelvénnyel állva olvasta a Törvényt, Mózes Törvényét és áldotta a Nagy Uristent, a nép pedig, Izrael népe, úgy válaszolt a Törvény szavára:

– Amen, Amen!

És felemelték a kezeiket imára és arcra borultak. És újra élt a Város és újra hangzott a Törvény a vizek kapuja előtt.

JÓB

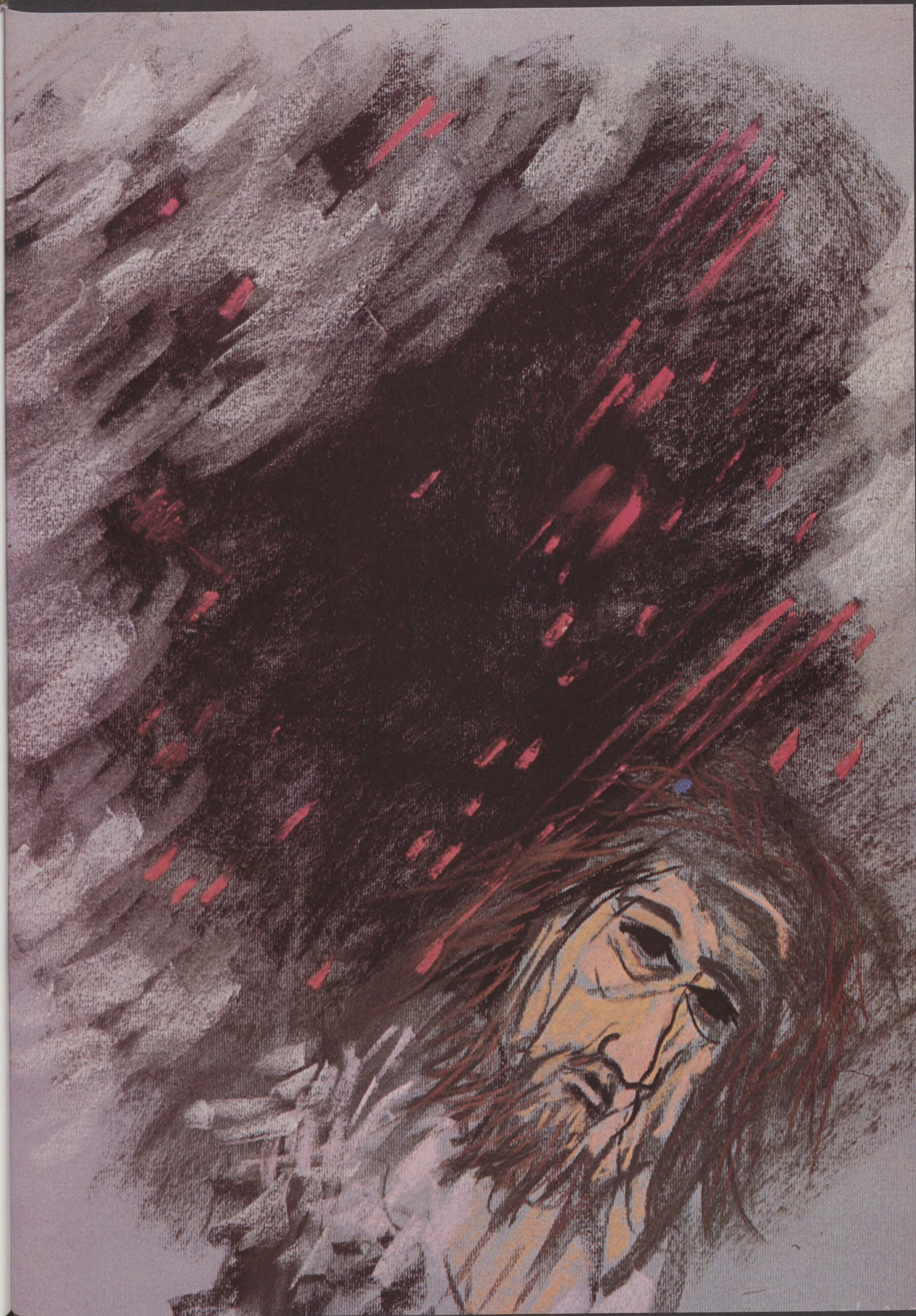
Igaz és istenfélő ember volt Jób, egyenes lelki és jámbor életű és a gonosztól óvakodott.

Gazdaggá tette az Úr és öröme telt benne, hogy látta hozzá való hűségét. A Sátán azonban kételkedett Jób hűségének igazságában. Az Úr ezért meg akarta próbálni és szörnyű csapásokkal sújtotta Jób, nyájait rablók kezére adta, kincseit porrá zúzta, hét fiát és három leányát egyszerre vette el, végül fekélyekkel verte meg egész testét. Mint villámló sötét felhő nehezedett rá az Úr keze. Jób kétségbeesett, jajongva panaszkolta szenvedéseit, életének értelmét nem látta és egyre mélyebbre süllyedve a szenvedésbe kérdőre vonta az Urat, hogy miért teszi ezt az ő teremtményével.

És az Úr felelt neki a forgószélből. Bebizonyította és megmutatta Jóbnak, hogy az ember nemhogy Isten akaratát és szándékait nem képes átlátni, de még azt, amit a kezével alkotott, a világot, annak jelenségeit, teremtményeinek erejét és létezésének célját sem bírja felmérni.

Jób bűnbánat fogta el, hogy szenvedései között gondatlanul Isten ítéletét követelte, mert Isten szólása gyógyszer volt Jób sebére és jutalma a béketűrésének. És az Úr még jobban megáldotta, mint azelőtt, hét fia és három leánya született és minden vagyona megkétszereződött. Békésen és késő öregségében halt meg, mikor leteltek napjai.

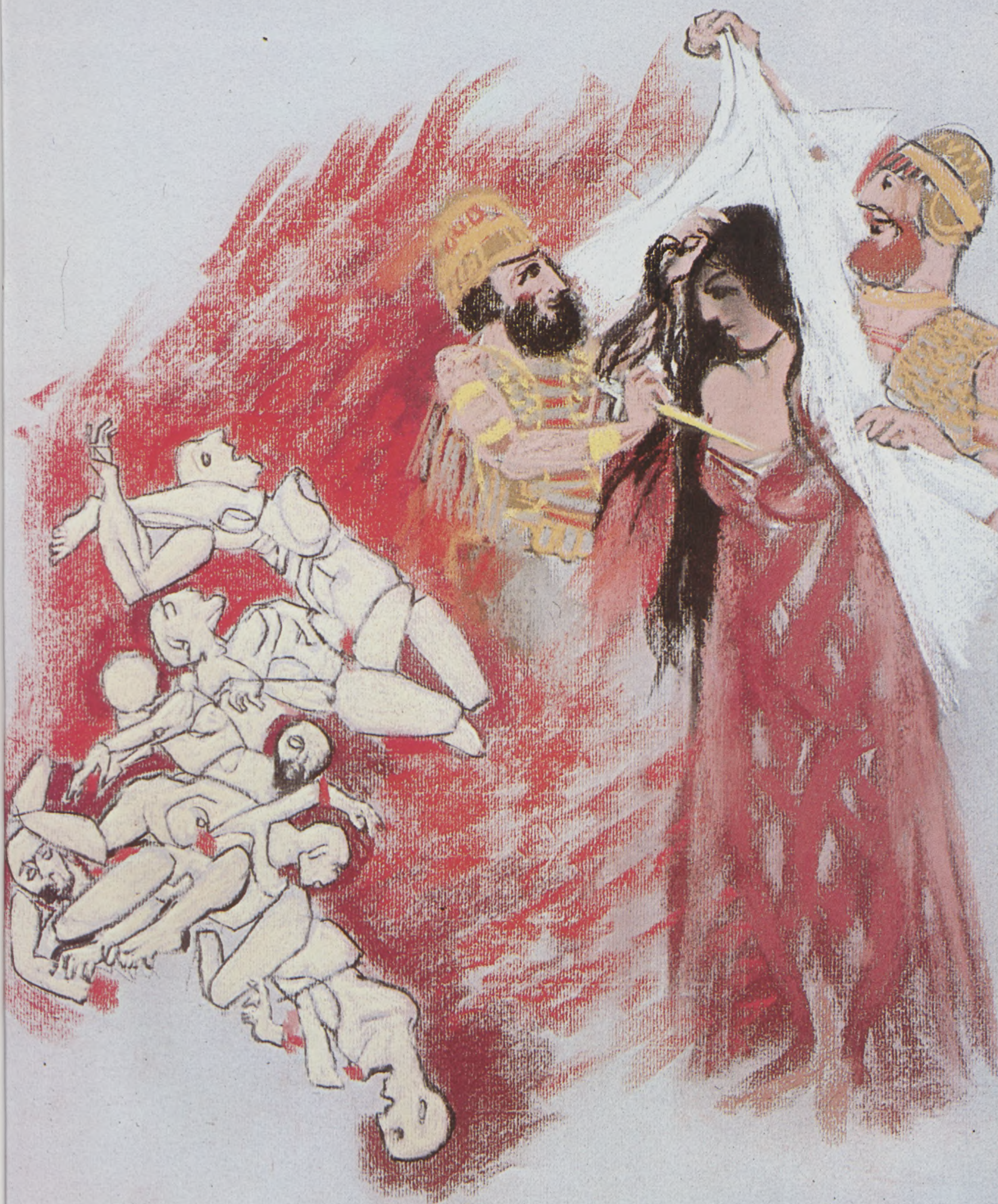

A MAKKABEUSOK ANYJA

Abban az időben Antiochusz Epifánesz uralkodott minden tartományok fölött s aki nem engedelmeskedett az ő isteneinek s nem volt hajlandó megtagadni atyái hitét, azt szörnyű kínzásokkal végeztette ki. Sokan haltak meg így, s a Makkabeusok nemzetségéből hét fiútestvér is inkább vállalta a halált, de a hitéből nem engedett. Édesanyjuk szeme előtt csonkították meg és ölték meg egyiket a másik után, lassú kínhalállal, de az anyjuk csak erősítette szavaival és biztatta a fiait, hogy tűrjenek el mindent férfimódra s ne tagadják meg az Urat. És hét fia kivégzése után az anyát is megölték.

ÚJSZÖVETSÉG

AZ ANGYALI ÜDVÖZLET

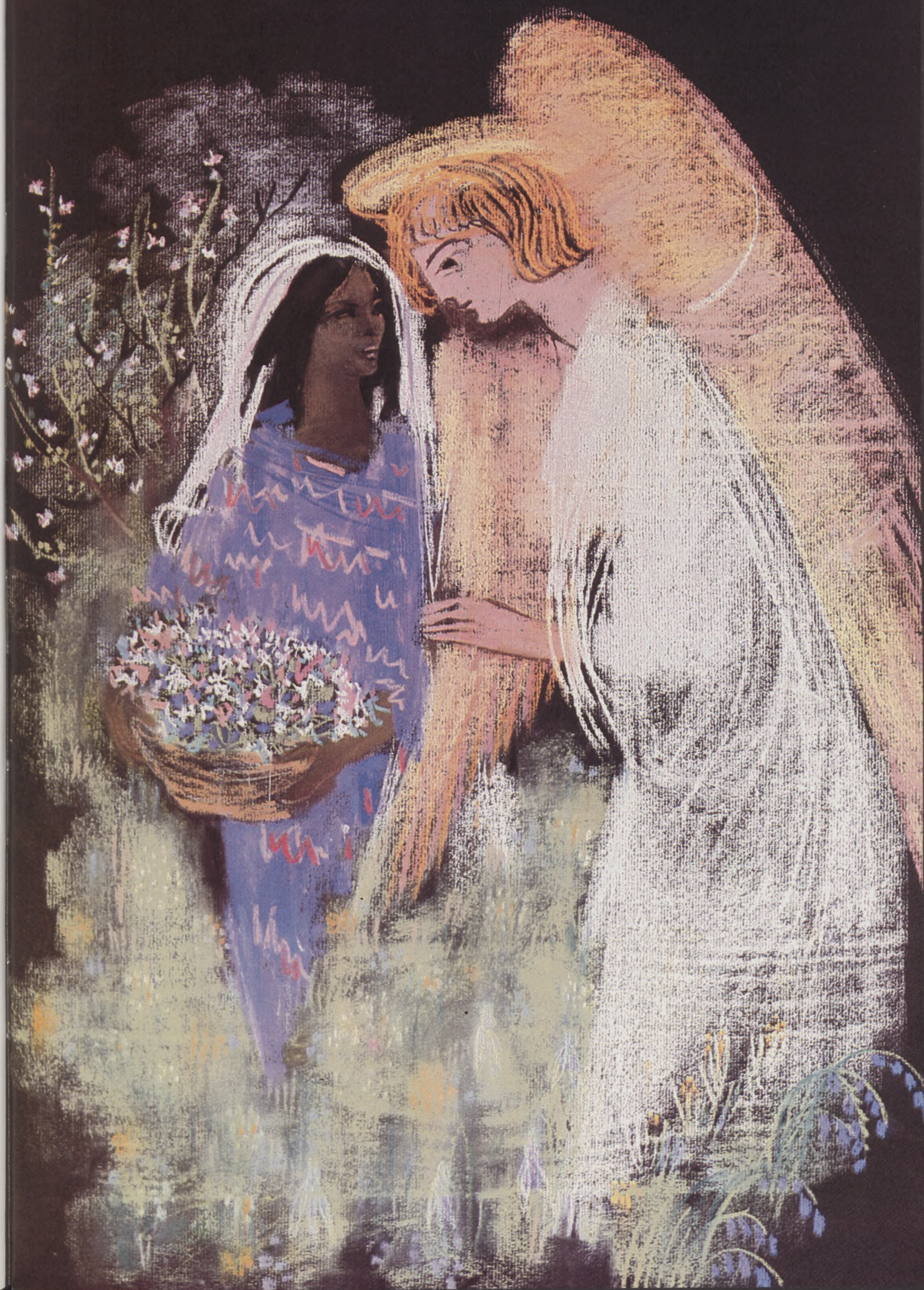
Szép volt Mária, mint Jeruzsálem leányai, tiszta és szűz és férfikarhoz még nem volt köze, és hasonló volt a tavasz virágaihoz. Gá브리el angyal így köszöntötte:

– Üdvözlégy Mária, áldott vagy te az asszonyok között, mert fogansz a méhedben és fiat szülsz, akit Jézusnak, Isten fiának fognak nevezni, országlani fog mindörökre s az ő uralmának soha nem lesz vége.

– Hogyan lehetséges ez, mikor én még férfit nem ismertem? – kérdezte Mária.

– A Szentlélek száll tereád – válaszolta Gá브리el – s a Magasságbeli ereje, mivel Istennél semmi sem lehetetlen.

JÉZUS SZÜLETÉSE

Betlehemben született meg a Kisded, Betlehem egyik istállójának jászolában. Józsefnek, Mária férjének védelme alatt, a hideg éjszakában szelíd állatok párja melengette. A csordapásztorok a mezőben fényes csillagot láttak az égbolton a hely fölött s megjelent nekik az Úr angyala és nagy örömet hirdetett:

– Megszületett nektek az Üdvözítő, ki az Úr Krisztus Dávid városában.

És eljöttek a napkeleti bölcsek is, akiket a pásztorok három királyoknak neveztek, aranyat, tömjént és mirrhát hoztak, ajándékokkal hódoltak a Gyermekeknek.

De eltitkolták Heródes király előtt, hogy megszületett a Zsidók Királya.

MENEKÜLÉS EGYIPTOMBA

Az Úr angyala szólt Józsefhez álmában:

– Kelj fel és vidd az anyát és a gyermeket Egyiptom földjére, mert Júdeában Heródes halálra keresi.

Szamárra ültette hát József az anyát és gyermekét s maga előttük ment, száron vezetve a szelíd jószágot, hogy óvatosan lépjen s lába kőbe ne botolják a drága teherrel. És ideje volt a menekülésnek, mert Heródes megöletett minden kisgyermeket a ma született csecsemőtől a kétesztendősig. Nagy siralommal siratták az anyák gyermekeiket Júdea földjén.

A TIZENKÉT ÉVES JÉZUS A TEMPLOMBAN

Heródes halála után a Szent Család visszatért Galileába, Názáret városába. A húsvéti ünnepekre pedig mindig felmentek Jeruzsálembe s mikor Jézus tizenkét éves lett, felvitték őt is, az ünnepi szokás szerint. De visszaútban, már egynapi járóföldre a Várostól, nem találták a gyermeket, Jézus elveszett. Kétségbeesetten kereste József és Mária és végül is a templomban találták meg a fiúcskát, a bölcsek és az írástudók között, amint kérdezgette őket és ő maga is okosan válaszolt azok kérdéseire. Mert az ő mennyei atyjának a dolgait kereste és mindenekelőtt azzal törődött. De engedelmeskedve szüleinek, visszatért velük Názáretbe s tovább növekedett időben, bölcsességben és békességben Isten és emberek előtt.

KERESZTELŐ JÁNOS

Próféta támadt Izraelben, János. A pusztában élt, sáska és méz volt az eledele, teveszőr az öltözéke és hirdette az Úr eljövételét, bűnbánatra szólította fel a népet, mert elközelgett a mennyek országa. És megkeresztelte a bűnbánókat, de megmondta:

– Én ugyan megkeresztelvelek titeket vízzel, de már eljött az, aki tűzzel és Szent Lélekkel fog keresztelni s akinek én a saruja megoldására sem vagyok méltó.

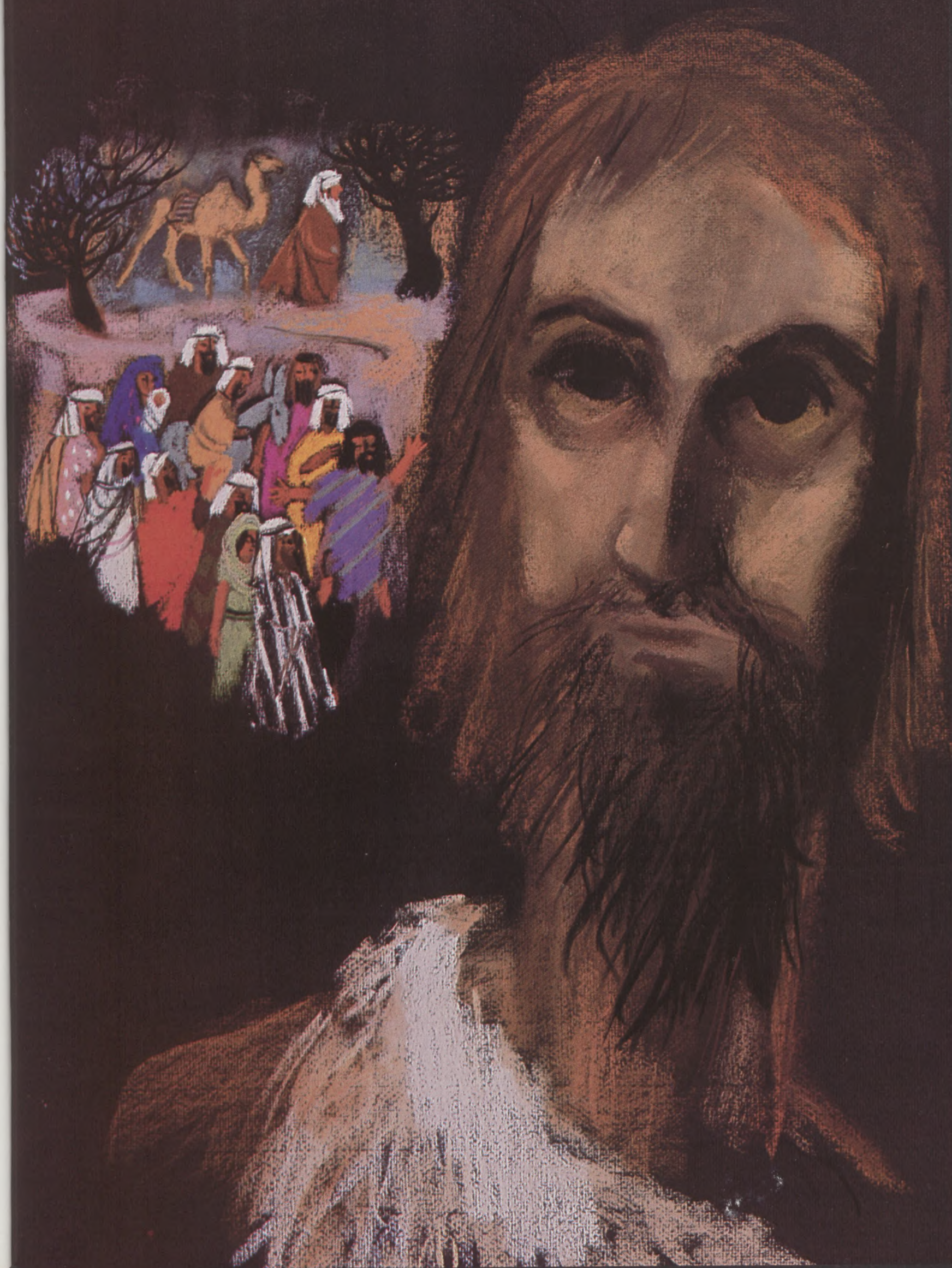
És eljött hozzá Jézus is, hogy keresztelje meg, mire János elcsodálkozott.

– Én keresztelvelek meg téged?

– Így kell tenned – felelte Jézus –, keresztelj meg engem, mert így telik be az igazság és a próféták szava.

És Keresztelő János megkeresztelte Jézust, az Isten fiát.

AZ APOSTOLOK MEGHÍVÁSA

Ez időtől fogva kezdett Jézus tanítani. És a galileai tenger mellett járva látott két halászt, amint hálójukat vonták ki a tengerből, Simont, akit Péternek neveztek és Andrást, az ő testvérét.

– Jertek velem – szólt hozzájuk Jézus –, mert én mellettem embereket fogtok halászni.

Két másik testvér, Jakab és János is a hálójával foglalatосkodott a bárkában, ezeket is hívta és munkájukat abbahagyva ők is követték. És elterjedt Jézus híre egész Galileában s seregestül követték őt az emberek és hallgatták tanítását.

A HEGYI BESZÉD

Így beszélt Jézus a tanítványainak és a sokaságnak, akik összegyűltek, hogy hallgassák őt.

– Boldogok, akik sírnak, mert megvigasztalódnak, boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa, boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot. Fogadjátok azt is boldogan, ha az emberek szidalmaznak és a ti neveteket megvetik az Ember Fidéért. Örüljete és vigadjatok, mert bőséges lesz a jutalmatok a mennyekben. Áldjátok átkozóitokat és imádkozzatok a rágalmazóitokért és aki megüti egyik orcádat, fordítsd felé a másik orcádat is s aki elveszi a ruhádat, add neki a köntösöd is. És ne nézd a szálkát atyádfia szemében, ha nem veszed észre a magadéban a gerendát és ne ítéljete, hogy titeket ne ítéljenek meg. És cselekedjete úgy az emberekkel, ahogy akarjátok, hogy ők cselekedjenek tiveletek. Szeresséte ellenségeiteket, tegyete jótt velük és akkor hasonlóké leszete a Magasságbelihez, mert ő kegyes a hálátlanokhoz és a gonoszokhoz is. Adj annak, aki kér tőled és ne várj érte jutalmat itt a földön. Mert ti vagytok az élet sója és a világ világossága és ne rejtsetek véka alá a ti világosságtokat. És legyete irgalmasok, ahogy a ti atyátok is irgalmas.

A MAGVETŐ

Példázatot mondott Jézus a tanítványainak a magvetőről:

– Kiment a földjére a magvető és szórta a gabonamagvakat. De egy részük az útszélre esett és felszedték az ég madarai. Más része a kövek közé hullott, gyökeret eresztett, de a nap heve elszárazította azt, mert nem került a földbe. Ismét másik rész a tövisek közé jutott, azok pedig elnyomták a magokat és nem engedték kifejlődni. Végül pedig azok a magok, amik jó földbe hullottak, bő kalászeket hoztak.

Ha valaki hallja a tanítást, de nem érti, az az útszélre vetett mag, s azért eljön a gonosz és elragadja a szívéből. Ami a kövek közé esik, az a tanítás, amit felfog a lélek, örvendezik neki, de nem ápolja és nem fogadja be. A tövisek közé eső pedig az a tanítás, amit a világi törekvések és bajok elfojtanak és nem engedik termést hozni. Ami pedig a jó földbe vettetett, az úgy van, mint aki hallja a tanítást és meg is érti és az gyümölcsözővé válik a lelkében.

A SZIKLÁRA ÉS A HOMOKRA ÉPÜLT HÁZ

Jézus példázata:

– Mindenki, aki az én tanításomat hallgatja, hasonló a bölcs emberhez, aki sziklára építi a házát. Szakadhat az eső, fújhat a szélvihar és rárohanhat a házra az árvíz, de a ház nem dől össze, mert kősziklára van építve. És mindenki, aki az én tanításomat hallja és azokat nem teljesíti, a bolond emberhez hasonló, aki fövenyre építi a házát. És szakad az eső, fúj a szélvihar és rárohan a házra az árvíz és az összedől és teljes lesz a romlása, mert fövenyre építették.

A FARIZEUS ÉS A VÁMOS

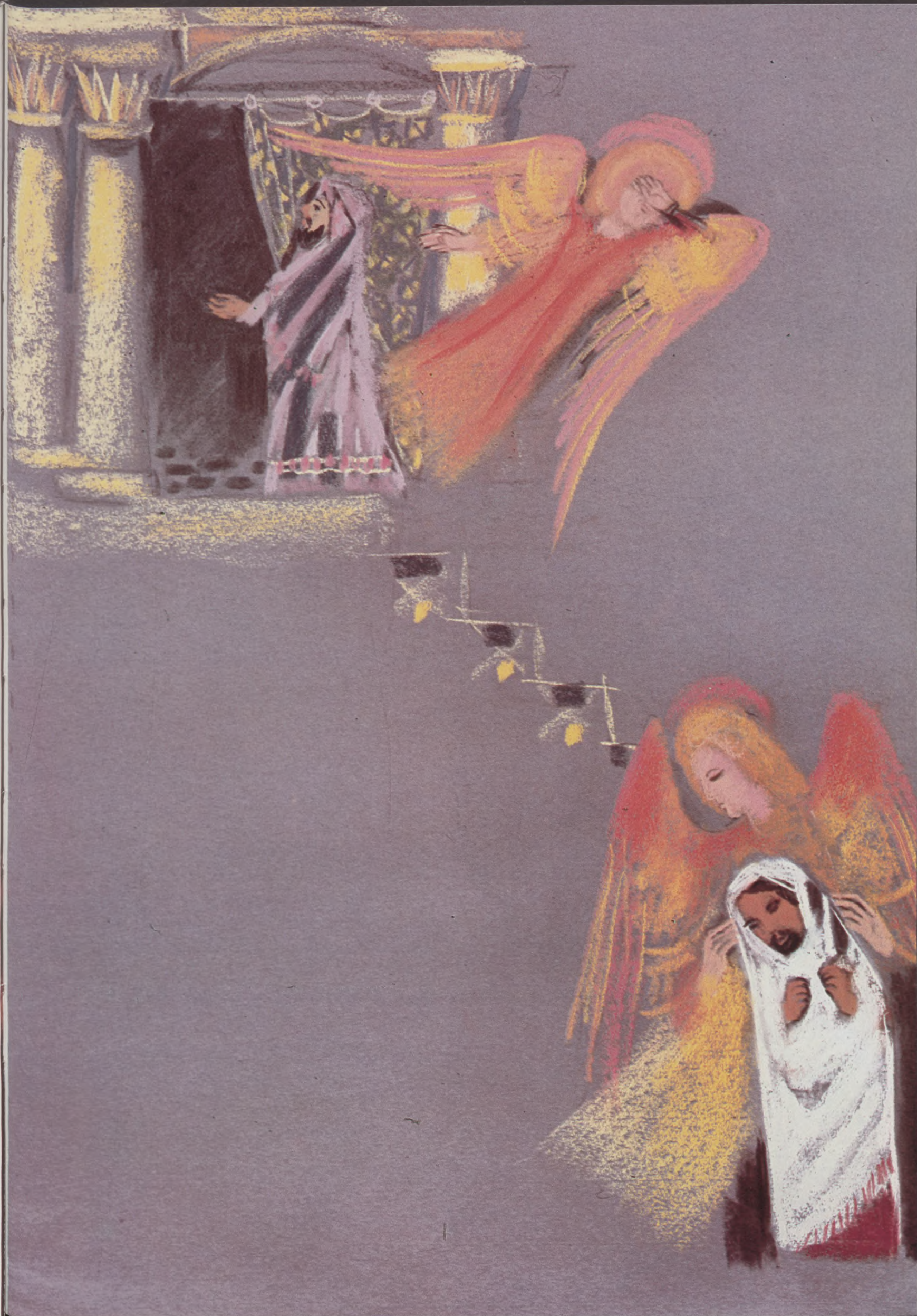
Két ember ment föl a templomba, a farizeus és a vámos. A farizeus imája pedig merő dicsekvés volt, jámborságával és törvénytiszteletével kérkedett Isten előtt, s azért adott hálákat az Úrnak, hogy ő nem olyan, mint a többi bűnös ember, nem lop, nem csal s nem házasságtörő, böjtöl és fizeti a tizedet minden vagyonából.

A vámos pedig a szemét sem merte felemelni s úgy kérte Istent:

– Uram, irgalmazz nekem, bűnösnek!

És a vámos megigazulva távozott, inkább, mint a farizeus, mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.

A JÓ PÁSZTOR

A farizeusok zúgolódtak és háborogtak Jézus ellen és kárhoztatták őt, amiért a bűnösöket is elfogadja és együtt eszik velük. De Jézus így felelt nekik:

– Láttatok-e már jó pásztort, akinek kilencvenkilenc juha békésen legel, de egy közülük eltéved és elvész és a jó pásztor utánamegy, megkeresi, örvendezik, ha megtalálja és visszaviszi a kövér legelőre? Pásztor vagyok, aki vállamra veszem és visszahozom az elbitangolt juhót a jó legelőre. Mert a mennyekben nagyobb lesz az öröm egyetlen megtérő bűnösön, mint a kilencvenkilenc igazakon, akiknek nincs szükségük bűnbánatra.

AZ IRGALMAS SZAMARITÁNUS

Egy törvénytudó kérdezte Jézust:

– Ki az én felebarátom?

Felelte neki Jézus:

– Egy ember feküdt az útszélén, tolvajok fosztották ki, megsebesült és magatehetetlen volt. Egy pap ment arra az úton, látta az embert, de továbbment. Azután egy levita jött arra s az is elhaladt mellette és továbbment. És arra jött egy szamaritánus, aki felemelte a szenvedőt, szamarára ültette, nyugodalmas szállásra vitte és az ápolásáról is gondoskodott. Mit gondolsz, a három közül melyik volt annak az embernek a felebarátja?

– Az, aki irgalmasságot cselekedett vele – mondta a törvénytudó.

– Te mondtad – válaszolt Jézus –, menj és cselekedjél te is hasonlóképpen.

AZ OKOS ÉS A BALGA SZÜZEK

És Jézus szólt:

– Hasonlatos lesz a mennyek országa a tíz szűzhez, közülök öt eszes volt és öt esztelen. Lámpával a kezükben vártak a vőlegényre, de az öt eszes vitt olajat, hogy megtölthesse lámpáit, az öt esztelen pedig nem vitt magával olajat. És elhangzott a kiáltás az éjszakában: Íme érkezik a Vőlegény! Az eszes szüzek meggyújtották a lámpásaikat s elébe mentek, az esztelenek pedig ijedten kértek olajat az eszesektől s mivel azok nem adhattak, elfutottak, hogy vegyenek maguknak. S mire visszajöttek, bezárult az ajtó a vőlegény és az eszes szüzek mögött s az Úr nem ismerte meg és nem eresztette be az eszteleneket.

Azért vigyázzatok s tartsátok készen a világosságot, mert nem tudjátok sem a napját, sem az óráját a kapu megnyitásának.

A BÉNA MEGGYÓGYÍTÁSA

Férfiak jöttek és keresték Jézust, cipelve magukkal ágyastól egy magatehetlen, inaszakadt társukat s hogy Jézushoz nem tudtak bejutni a sokaság miatt, a ház tetejét bontották meg s ott leeresztették eléje a tehetetlent. Megrendült Jézus látva erős hitüket és rászólt a betegre:

– Ember, megbocsáttattak bűneid! Vedd fel az ágyadat! Vedd fel és járj!

A csodát látó nép örvendezett és dicsérte az Urat, de a farizeusok megbotránkoztak:

– Ki ez, hogy így káromolja az Istent? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül az Isten?

A JERIKÓI VAK

Ült a vak koldulva az úton, amikor Jézus a követői seregével elhaladt arra.

– Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam – kiáltotta utána újra meg újra a vak, hiába intették az emberek, hogy ne zavarja kiáltozásával a Mestert. De Jézus visszafordult hozzá és kérdezte, hogy mit cselekedjék vele.

– Uram, tedd, hogy lássak – könyörgött az ember.

És megnyílt a szeme Jézus szavára s a kezének az érintésére és eléje tárult az eddig sötétlő föld minden szépsége és a természet ragyogó, sokszínű világa és látta a Világosságot Hozó Jézus arcát, aki megnyitotta szemét, mert megérezte benne a Hit világosságát.

JAIRUS LEÁNYÁNAK FELTÁMASZTÁSA

Futva jött Jairus, a zsinagóga egyik fejedelme és Jézust, lábához borulva kérte, hogy jöjjön vele sietve, mert egyetlen leánya halálán van.

– Már meg is halt – kiáltotta egy hírvivő –, ne fáraszd a Mestert hiába.

– Ne félj, csak higgy! – mondta Jézus Jairusnak és elindult vele a háza felé, ahonnan messzire hangzott már a gyászolók jajja, a siralom a leányzóért, aki tizenkét esztendő volt mindössze, s szüleinek egyetlen leánya.

– Miért sírtok és miért gyászoljátok – szólt Jézus –, a leányzó nem halt meg, csak alszik. És belépett a gyermekhez, megfogta a kezét és hangosan így szólt:

– Leányzó, kelj fel!

Felült a leányka, felnyitotta a szemét, mert visszatért a lelke. És valamennyien, akik az imént még jajongva gyászoltak, álmélkodtak és örvendeztek, mert látták a csodát, a halott feltámadását.

A TENGHER LECSENDESÍTÉSE

Egy napon történt, hogy Jézus bárkára szállt a tanítványaival, de feltámadt a vihar, háborgott a víz, zúgott a szél s a tenger hullámai elnyeléssel fenyegették a bárkát. A tanítványok rémülten kiáltottak Jézusnak, aki aludt a bárka orrában:

– Kelj fel, mert elveszünk!

Felkelt Jézus, kinyújtotta a kezét s ráparancsolt az orkánra:

– Hallgass és némulj el!

És elült a vihar, a haragos hullámok elpihentek, a tenger lecsendesedett.

– Miért féltetek? – szólt Jézus – hát nincs elég hitetek?

– Vajon kicsoda ez, hogy a szél és tenger engedelmeskedik neki? – kérdezték egymástól megrendülten a tanítványok.

A CSODÁLATOS KENYÉRSZAPORÍTÁS

– Későre jár, Uram, és messze a város, bocsásd el a népet, hogy eleséget vehessen – szóltak a tanítványok Jézushoz. Mert egy puszta helyen gyűltek köréje az emberek és hallgatták a tanítását.

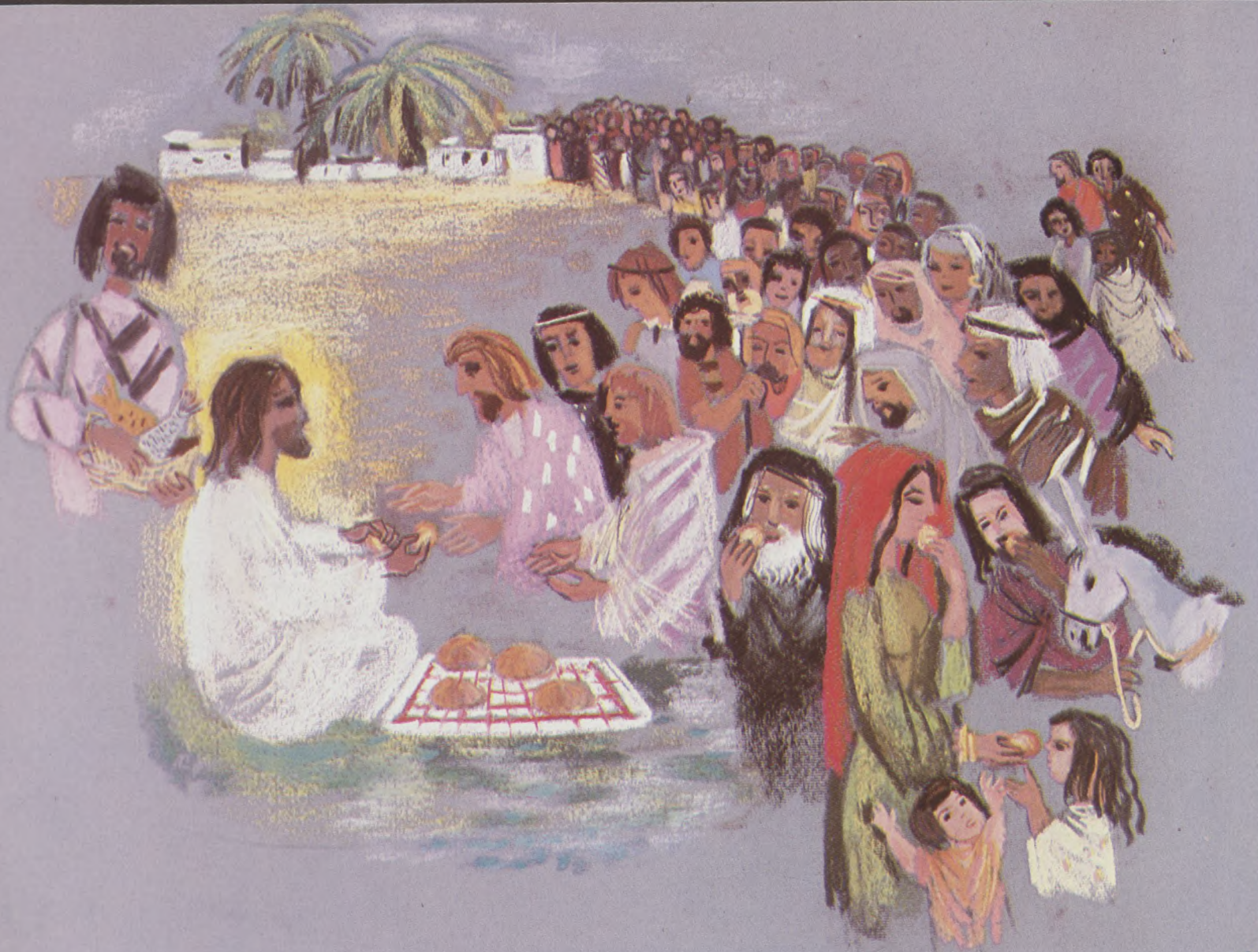
– Mi is adhatunk nekik eleséget – mondta Jézus.

– Nem, Uram, csak öt kenyérünk van és két halunk – szóltak a tanítványok.

– Elég lesz – mondta Jézus és az égre tekintve megáldotta és megtörte a kenyeret és nyújtotta a tanítványainak, azok pedig tovább adták a többieknek.

És jutott az öt kenyérből és a két halból valamennyiüknek – voltak pedig ott öt ezren az asszonyokon és a gyermekeken kívül. És felszedték a maradékot tizenkét kosárral.

A CSODÁLATOS HALFOGÁS

Állt Jézus a Genezáret tavánál és kérte a halászokat, hogy vigyék be a vízre, mert a sokaság a parton szorongatta őt s a vízről jobban tudott volna szólni hozzájuk, hogy mindenek hallhassák. A bárkában pedig szólt a halászoknak, hogy vessék ki a hálójukat s azok engedelmeskedtek, pedig hajnalban már megpróbálták, de egyetlen halat sem fogtak. De most valamennyiük karjának az erejére szükség volt, hogy a kivetett hálót felhúzzák, mert szakadozni kezdtek a háló szemei a benne nyüzsgő halak sokasága miatt. És segítségül hívták a másik bárkában lévő halászokat is s megtelt mindkét bárka, hogy az emberek alig fértek a halaktól bennük. Megrettenve a csodától, Simon Péter Jézus térdéhez borulva kiáltott:

- Bűnös ember vagyok én Uram, távozzál te el éntőlem!*
- Ne félj, mostantól fogva már embereket halásztok – mondta neki és a többi halásznak Jézus.*

JÉZUS A VÍZEN JÁR

A tanítványok bárkája bent horgonyzott a tengeren és Jézus bevégezve a hegyen az imádkozást, feléjük igyekezett a hullámok hátán, a vízen járva. Megrettenve nézték és kísértetnek gondolták, csak Péter kiáltott felé:

- Ha te vagy az Uram, parancsold, hogy én is hozzád menjek a vízen!*
- Jöjj! – mondta Jézus és Péter elindult feléje a viharos vízen, de ahogy elérte egy szélroham, megijedt, megingott, merülni kezdett és:*
- Uram, ments meg engem! – kiáltotta halálra váltan a közeledő Jézusnak.*
- Kicsinyhitű! – nyújtotta felé megtartó kezét Jézus – miért kételkedtél?*
- Beértek mindketten a bárkába és elült a vihar körülöttük.*

AZ ÁRUSOK KIÚZÉSE A TEMPLOMBÓL

Felment Jézus Húsvét ünnepére a Templomba. De a Templom bejáratánál valóságos piacot látott és vásárt, állatokat vásárló és pénzváltókkal alkudozó embereket. Juhokat és ökröket kínáltak, galambok burukkoltak a madárkereskedők kalitkáiban, hangosan kiáltoztak a pénzváltók, kézimérlegek inogtak, ezüst- és aranypénzek csördültek, vásári zshivaj és lárma töltötte be az előcsarnokot. Jézust szent harag fogta el:

– Ne tegyétek az én atyám házáat kufárok barlangjává!

Leoldotta a derekát övező kötelet, ostort csavart belőle, azzal támadt a szentségtörőkre. A pénzváltók asztalait felborogatta, kiutasította a galambárusokat, gazdástól együtt kergette ki az ökröket és juhokat.

Sanku Puri
1976

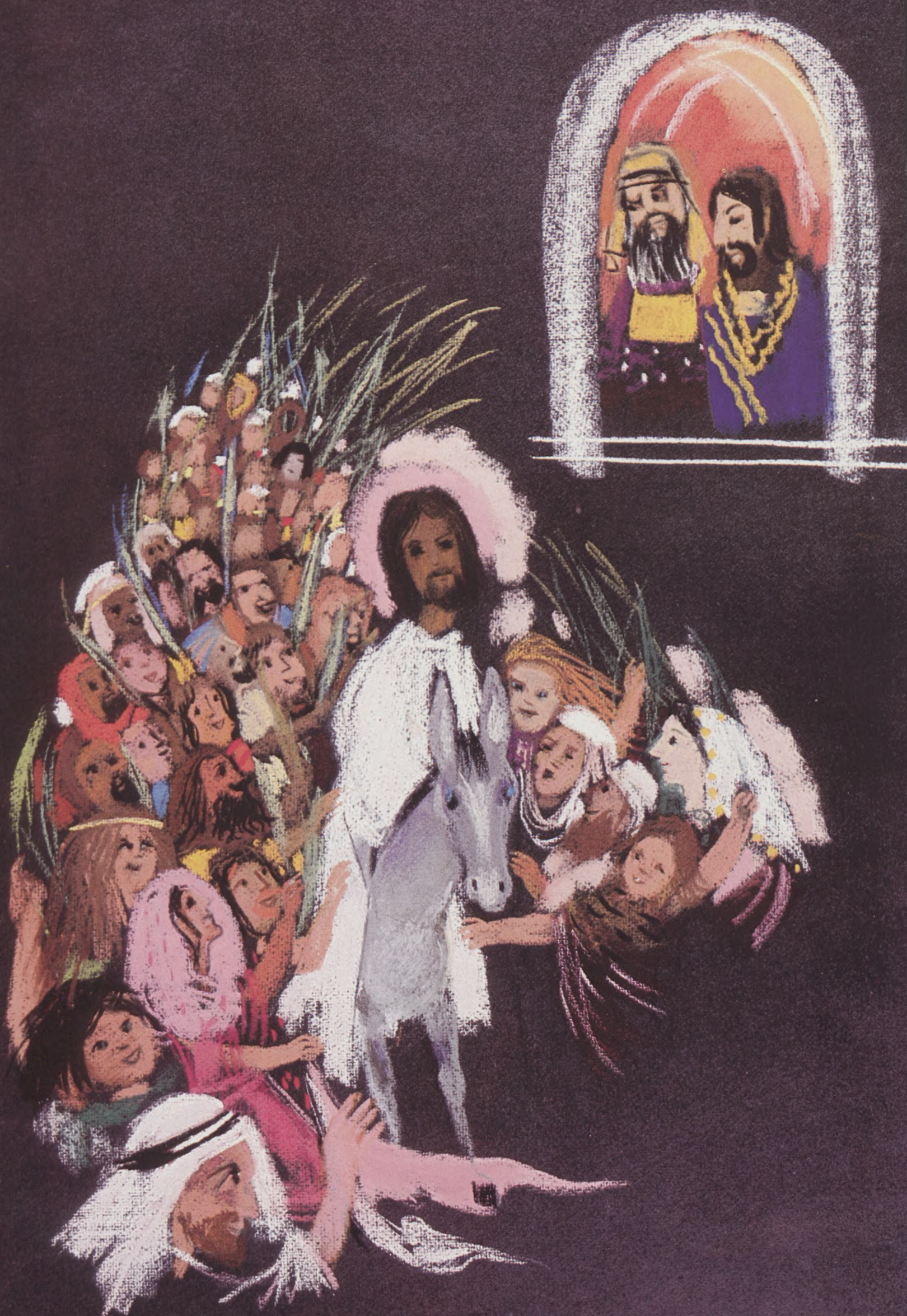
JÉZUS BEVONUL JERUZSÁLEMBE

Jeruzsálem felé közeledve Jézus elküldte két tanítványát Bethaniába, hogy hozzanak onnan egy szamarat és annak az első fajzását, amin még nem ült senki, hogy beteljesítse a próféta jóvendölését: „Eljő az Úr, samárháton ül és egy nőtény samár vemhén” – s a szelíd jószágon ülve, boldogan kiáltozó sokaságtól kísérve, vonult be Jeruzsálembe. Pálmaágakat lengetve, hosszannázva kísérte Jézust ujjongó örömmel a benne hívők serege, férfiak, asszonyok, öregek és ifjak. Felsőruhájukat terítették elé az út porába, zöld gallyakat és virágzó ágakat vágtak, hogy megvédjék a nap hevétől és szüntelenül kiáltozták:

– Áldott, ki az Úr nevében jó! Hozsanna Dávid fiának!

És a farizeusok és a főpapok megbotránkoztak, amikor ezt látták.

AZ UTOLSÓ VACSORA

Húsvét ünnepének estéjén így szólt Jézus a tanítványokhoz:

– Most már elkövetkezik az én Atyám akaratának beteljesedése, hát utoljára töröm meg a kenyeret veletek, mert bizony mondom nektek, egy közületek még ma elárul engem.

Megrettentek a tanítványok és egyikük, akinek a feje az Úr vállán nyugodott, azt kérdezte:

– Uram, kicsoda az?

– Az, aki velem együtt mártja a tálba a kezét – felelte Jézus.

Júdás volt az, akit Iskariotinak neveztek és akit a főpapok és a farizeusok felfogadtak és harminc ezüst pénzt ígértek neki, ha a kezükbe adja őt.

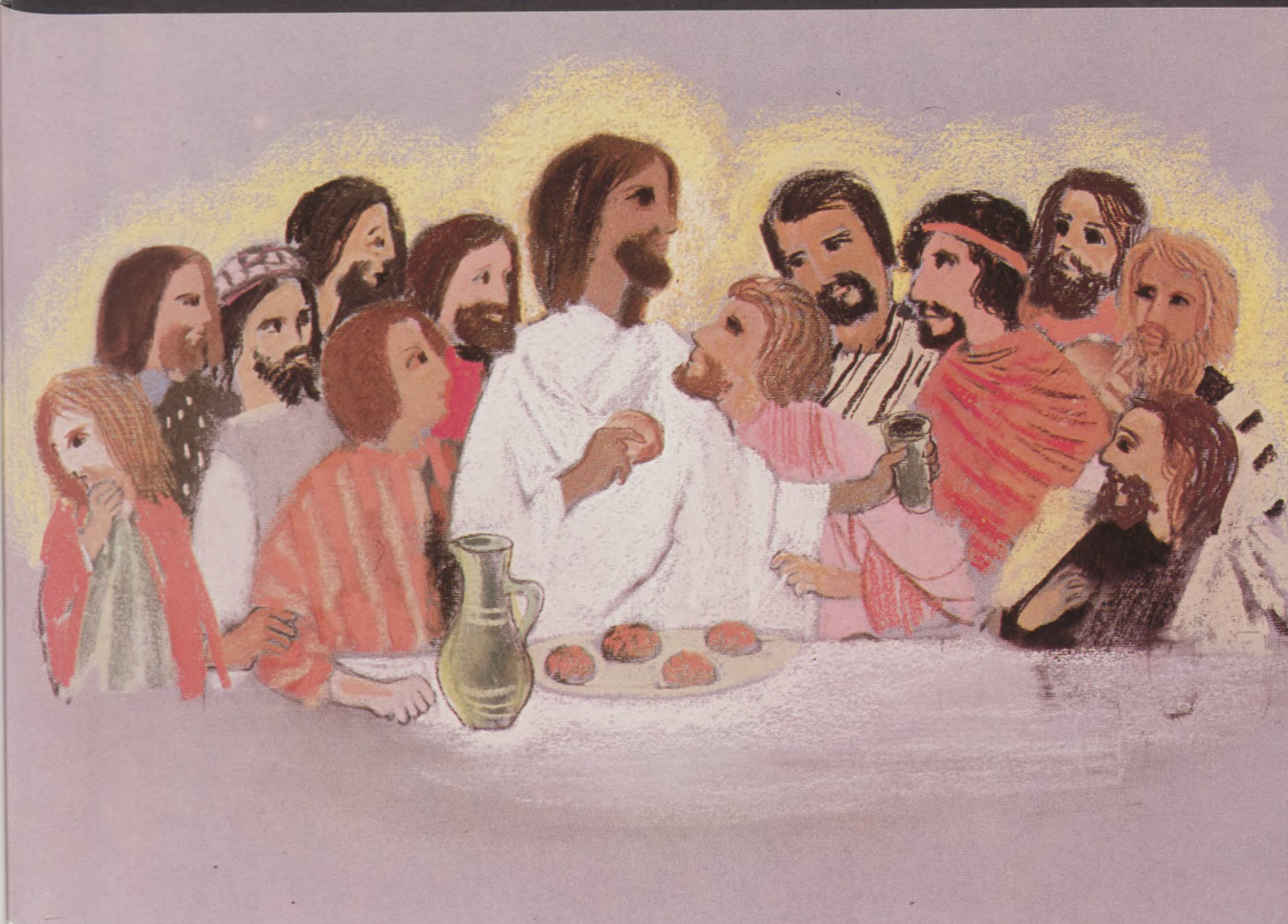
– Akárki is az – kiáltotta Péter –, én soha el nem árulnálak téged, Uram!

– Bizony, mielőtt a kakas megszólal, még ma éjjel, háromszor árulsz el engem – szólt Jézus. És vette a kenyeret, megáldotta és megtörte és a tanítványainak adta és mondta:

– Vegyétek és egyétek, mert ez az én testem. – És vette a kelyhet, megáldotta és a tanítványoknak adta és mondta:

– Ez az én vérem, amit kiontanak az emberek bűneinek bocsánatára. Nem iszom többé a szőlő terméséből, míg újat nem iszom veletek az én Atyám országában.

AZ OLAJFÁK HEGYÉN

Dicséretet zengve mentek fel a tanítványok Jézussal az Olajfák hegyére, ahol a csöndes, békés éjszakában Jézus imádkozni akart. De Júdás, az Iskarioti nem volt velük. Elvonulva imádkozott Jézus, amíg a többiek aludtak s tudva, hogy közeleg az óra, a Mennyei Atyához fordult:

– Atyám, ha akarod, vedd el a keserűség poharát éntőlem, mindazonáltal ne az én akaratom teljesejék, hanem a Tiéd.

És az Úr elküldte az angyalát, aki vigasztalta és bátorította őt. Elvégezte Jézus az imáját és szólt a tanítványoknak:

– Keljetek fel és ne aludjatok, mert eljött az óra! És a lélek kész, de a test erőtlén.

De már ott is voltak a poroszlók, dárdákkal és dorongokkal s velük Júdás, aki csókkal köszöntötte Jézust.

– Csókkal árulod-e el az ember fiát? – mondta Jézus. És körülfogták őt a poroszlók és magukkal vitték Annás főpap házába. De Péter és János követték őket és utánuk mentek.

A KAKAS MEGSZÓLAL

Éles kakasszó hangzott fel a főpap udvarán és zokogva, mellét verve futott el onnan Péter. Mert amit Jézus csak néhány órával ezelőtt mondott neki, most beteljesült:

– Mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem!

Az elhurcolt Jézust Jánossal együtt követte Péter. Már a kapuőrző is ráismert Péterre, de az tagadta, hogy ismerné Jézust s odakuporodott az udvaron lobogó tűzhöz, mert hűvösödött az éjszaka. Ott is rámutatott az egyik szolgáló:

– Te is közülük való vagy, ismerlek!

– Nem, asszony, nem vagyok! – tagadta Péter.

– De hisz a beszédeden is hallani, hogy te is Galileából jöttél – szólt egy harmadik.

– Nem tudom, mit beszélsz, nem ismerem azt az embert!

Jézus, akit a tornácon megkötözve vallatott a főpap és csúfoltak, ütöttek és leköpdöstek a poroszlók, ekkor odanézett Péterre s a tekintetük találkozott. És ebben a pillanatban hármat kukorékolva megszólalt a kakas.

JÉZUS PILÁTUS ELŐTT

Pilátus, Júdea római helytartója elé vitték a főpapok Jézust, hogy ítélkezzék felette:

– Te vagy a zsidók királya? – kérdezte Pilátus.

– Te mondád – felelte Jézus. És vádolták őt az írástudók és a papi fejedelmek istenkáromlással, törvénysértéssel és lázítással, de Jézus válaszra sem méltatta őket és nem védelmezte magát.

– Mit cselekedjek ezzel az emberrel – szólt Pilátus –, én nem találok benne semmi bűnt!

– Feszítsd meg! – kiáltották a főpapok és egy nagy sereg elámított ember.

– Szokás, hogy Húsvétkor elbocsássak egy elítéltet, íme itt van Barabás, gyilkosságban vétkes, most hát melyiküket bocsássam el, Barabást vagy a Zsidók Királyát?

– Barabást! – zúgta a tömeg.

– És mit cselekedjek a Zsidók Királyával? – kérdezte másodszor is Pilátus.

– Feszítsd meg, feszítsd meg! – kiáltották.

Pilátus engedett. Jézust megostorozták, fejét csúfságból tövissel koronázták, vállára bíbor palástot borítottak s gúnyolódva hódoltak neki:

– Üdvözlégy, Zsidók Királya!

KERESZTÚT, VERONIKA KENDŐJE

Nemcsak a Júdeát megszálló római katonák kísérték Jézust kereszthalála helyére, a Koponyák hegyére, de nagy sokaság is követte őt, azok is, akik gonoszul gúnyolódva a halálát kívánták és azok is, akik a hívei voltak és hangos siralommal gyászolták. Háromszor roskadt össze a vállán vitt súlyos kereszt alatt, csak Cirenei Simon segített neki, és zokogva, siratva kísérte édesanyja, Mária, Mária Magdolna és a másik Mária, Kleofás felesége. (A hagyomány szerint Veronika, egy jámbor asszony, kendőjét nyújtotta Jézusnak, hogy a teher alatt izzadó s a töviskoronától vérrel barázdált arcát letörölje. És arcának mását felvette Veronika fehér kendője.)

– Ne sírjatok értem, Jeruzsálem leányai – szólt Jézus –, sirassátok Jeruzsálemet, mert ami énvelem történik, az a Mennyei Atyám szándéka szerint történik. Ne sírjatok hát értem, hanem sírjatok magatokon és fiaitokon, Jeruzsálem leányai.

És elérkeztek a Koponyák hegyére és ugyanoda vittek két gonosztevőt is ővele, hogy azokat is kivégezzék.

Sanku Puri
977

JÉZUS MEGHAL A KERESZTEN

És ott, a Koponyák hegyén megfeszítették Jézust a két gonosztevő között, ruháira kockát vetettek a katonák s a nép gúnyolta és káromolta őt:

– Ha te vagy Krisztus, szállj le a keresztről! Ha a lerombolt templomot három nap alatt felépíted, hát szabadítsd meg magadat!

Ő pedig így fohászzkodott:

– Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek!

És még az egyik lator is, a bal oldali, gyalázta Jézust:

– Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat és minket is!

De a jobb oldali lator megfeddette:

– Nem féled az Istent? Te meg én gonoszat cselekedtünk, azért bűnhődünk, ő pedig ártatlan és semmi bűne sincsen.

Majd Jézushoz fordult és így folytatta: – Uram, emlékezzél meg rólam, mikor bejutsz a te országodba!

Jézus így szólt:

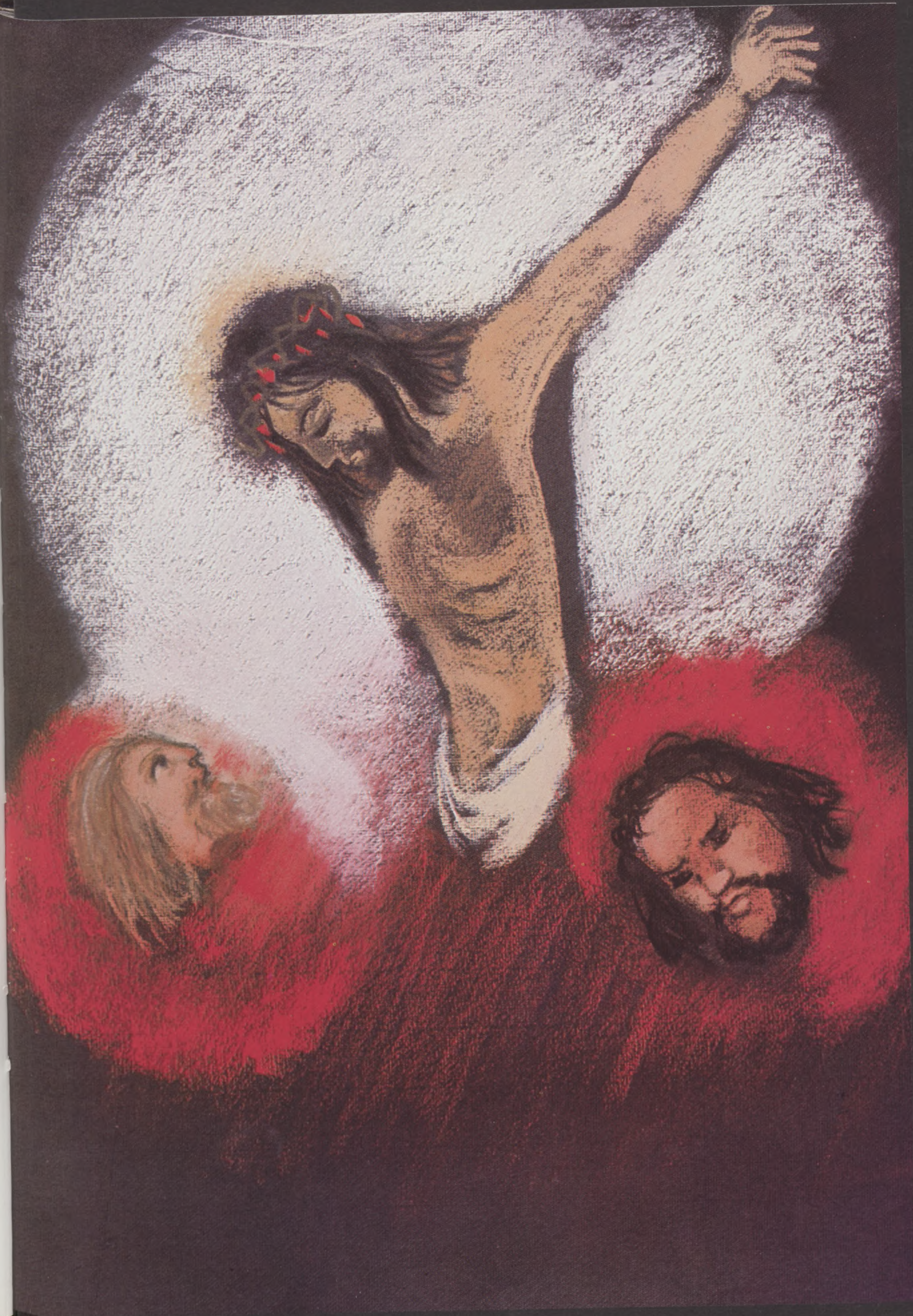
– Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban!

És Jézus felfohászzkodott ezekkel a szavakkal:

– Atyám, a te kezeidbe ajánlom lelkemet! – s ezzel kilehelte lelkét.

És sötétség borult a földre és a templom kárpitja egész hosszában végig elhasadt. Arimateai József pedig elkérte Pilátustól Jézus testét és még aznap elhelyezte egy új sziklasírban, nehogy az ünnep alatt temetetlen maradjon.

AZ ÜRES SÍR – RABBONI!

Kora reggel odament a sziklasírhoz Mária Magdolna, de a követ elhengerítve találta s a sírt üresen. Elfutott Péterért és Jánosért, azok behajoltak a sírba s a halotti lepleket szétszórva találták, Jézus teste nem volt ott. Elmentek hát, hogy megmondják a többieknek, de Mária Magdolna ott maradt, siratva Jézust. És két angyalt látott ott ülni, ahol Jézus teste feküdt volt. És az egyik azt kérdezte tőle:

– Asszony, miért sírsz?

– Mert elvitték az én Uramat és nem tudom, hová tették – mondta Magdolna.

És egy férfi közeledett mögötte és az is azt kérdezte:

– Asszony, miért sírsz? Keresel valakit?

Mária Magdolna azt gondolta, hogy a sírkert kertésze az és így szólt hozzá:

– Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hol van és én elhozom tőled.

Ekkor Jézus – mert ő volt az – a szokott hangján így szólt:

– Mária!

Mária Magdolna most megfordult, meglátta Jézust és az örömtől megdicsőülten kiáltotta:

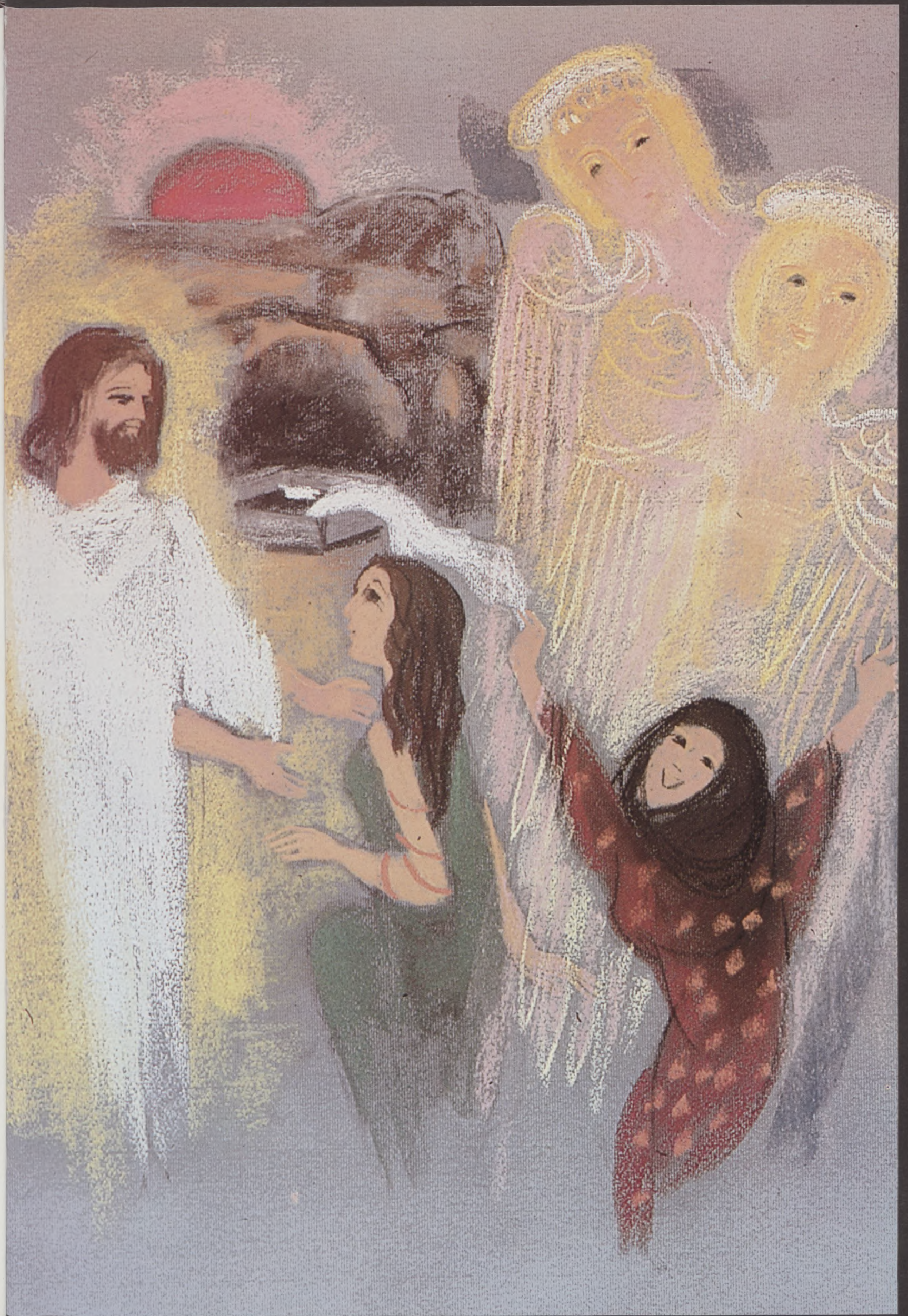
– Rabboni! (Mester) – és a lábához akart borulni, de Jézus így szólt:

– Ne illess engem, mert még nem mentem fel az én Atyámhoz, de eredj és add hírül a többieknek!

Futott Mária Magdolna és hírül vitte a tanítványoknak:

– Örvendezetek, mert feltámadott az Úr!

JÉZUS A TIBERIAS TAVÁNÁL

Jézus megjelent a Tiberias tavánál, de a tanítványok nem gondolták, hogy ő az, csak akkor, mikor odaszólt hozzájuk a partról.

– Fiaim, van-e valami eleségtek?

– Nincsen, Uram, egész éjszaka halásztunk, de semmit sem fogtunk.

Ő pedig így szólt:

– A bárka jobb oldalára vessétek ki a hálót.

Megtették és színültig telve halakkal húzták fel. Most hogy a hangjáról megismerték, Péter a vízbe ugrott, hogy úszva elérje őt. És együtt evett velük Jézus, aki feltámadott. S mikor ettek és megelégedtek, szólt Jézus Péterhez:

– Simon Péter, Jánosnak fia. Jobban szeretsz-e te engem ezeknél?

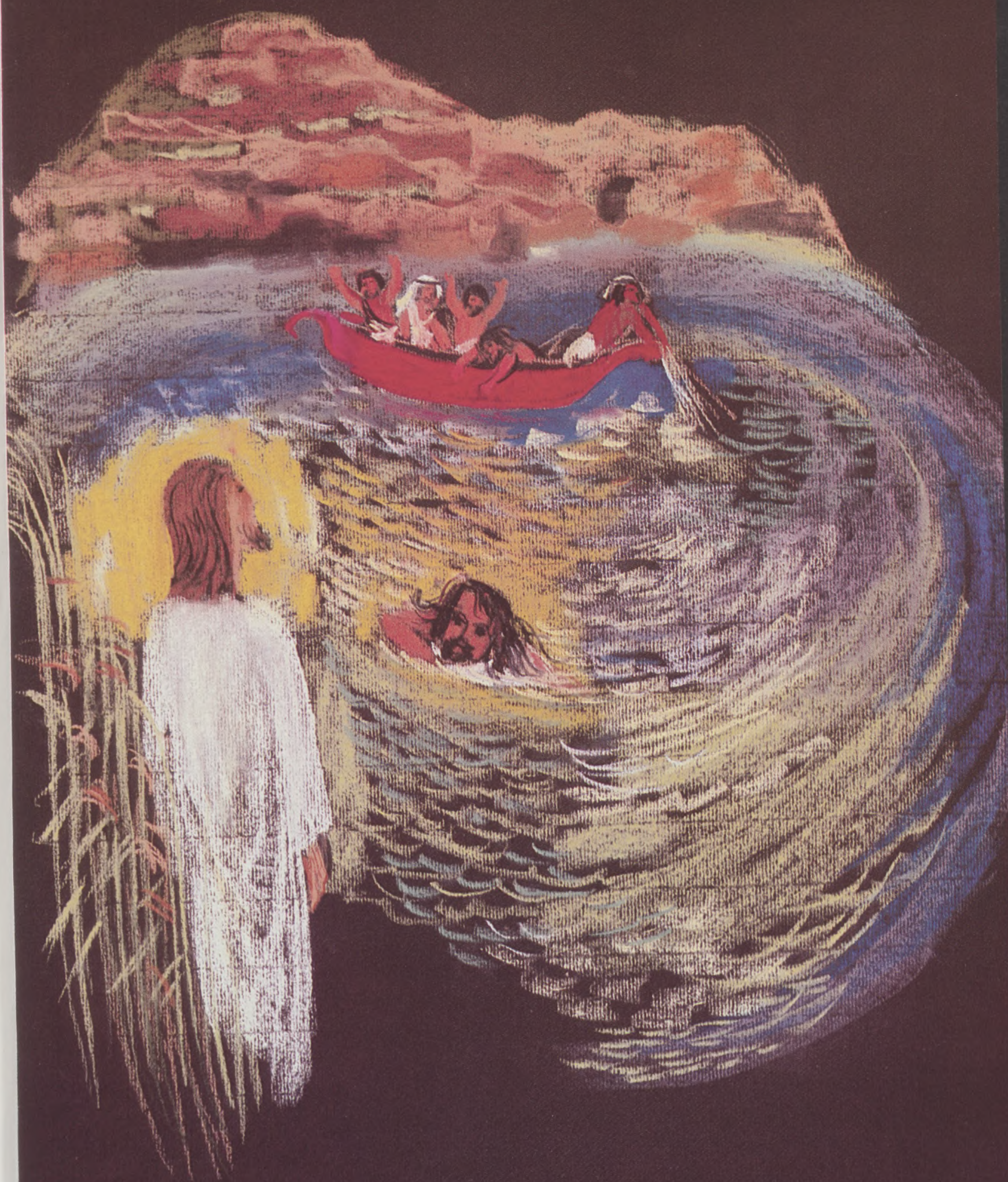
– Uram, te tudod, hogy mennyire szeretlek – felelte Péter.

És másodszor és harmadszor is megkérdezte és Péter mindig ugyanazt válaszolta. Mert háromszor tagadta meg őt Péter, mielőtt a kakas megszólalt, de most igen megszomorodva, teljes szívéből tett bizonyosságot a szeretetéről. És Jézus ekkor a tanítványaira bízta az igazság hirdetését, de Péternek nyomatékosan mondta:

– Te legeltesd az én bárányaimat, legeltesd az én juhaimat.

És ezzel eltöröltetett Péter tagadása és ő lett a szikla, amire Jézus földi országa épült.

AZ EMMAUSZI TANÍTVÁNYOK

Jézus két tanítványa igyekezett Emmausz felé s az úton csatlakozott hozzájuk Jézus, a feltámadott, de a két férfi lelkét annyira betöltötték Jézus cselekedetei, jövődölései és halála, hogy képtelenek voltak más egyebet felfogni. És csak arról beszéltek egymással és Jézussal is, aki, mintha idegen lenne, úgy kérdezősködött tőlük. Azt is említették, hogy némely asszonyok hírül adták, hogy feltámadt, s ő maga is előre megmondta ezt – de már harmadnapja ennek és hol van Jézus? Ő pedig elkezdve Mózesen és mind a prófétákon, fejtegette és magyarázta nekik az Írásokat és mondta:

– Nem ezeket kellett-e elszenvedni Jézusnak és úgy menni be az ő dicsőségébe?

Ezalatt elérték Emmauszt s Jézus tovább akart menni, de a tanítványok kérték:

– Uram, maradj velünk, mert beesteledett!

Betért hozzájuk, megáldotta és megszegte a kenyeret és most megengedte, hogy lehulljon a fátyol a szemükről; meglátták és megismerték őt és gerjedezett szívük az örömtől. S még abban az órában visszatértek Jeruzsálembe, hogy hírül adják Jézus feltámadását a többieknek.

JÉZUS MENNYBEMENETELE

És ezután Jézus felment a Mennyekbe, az ő Atyjának Országába.

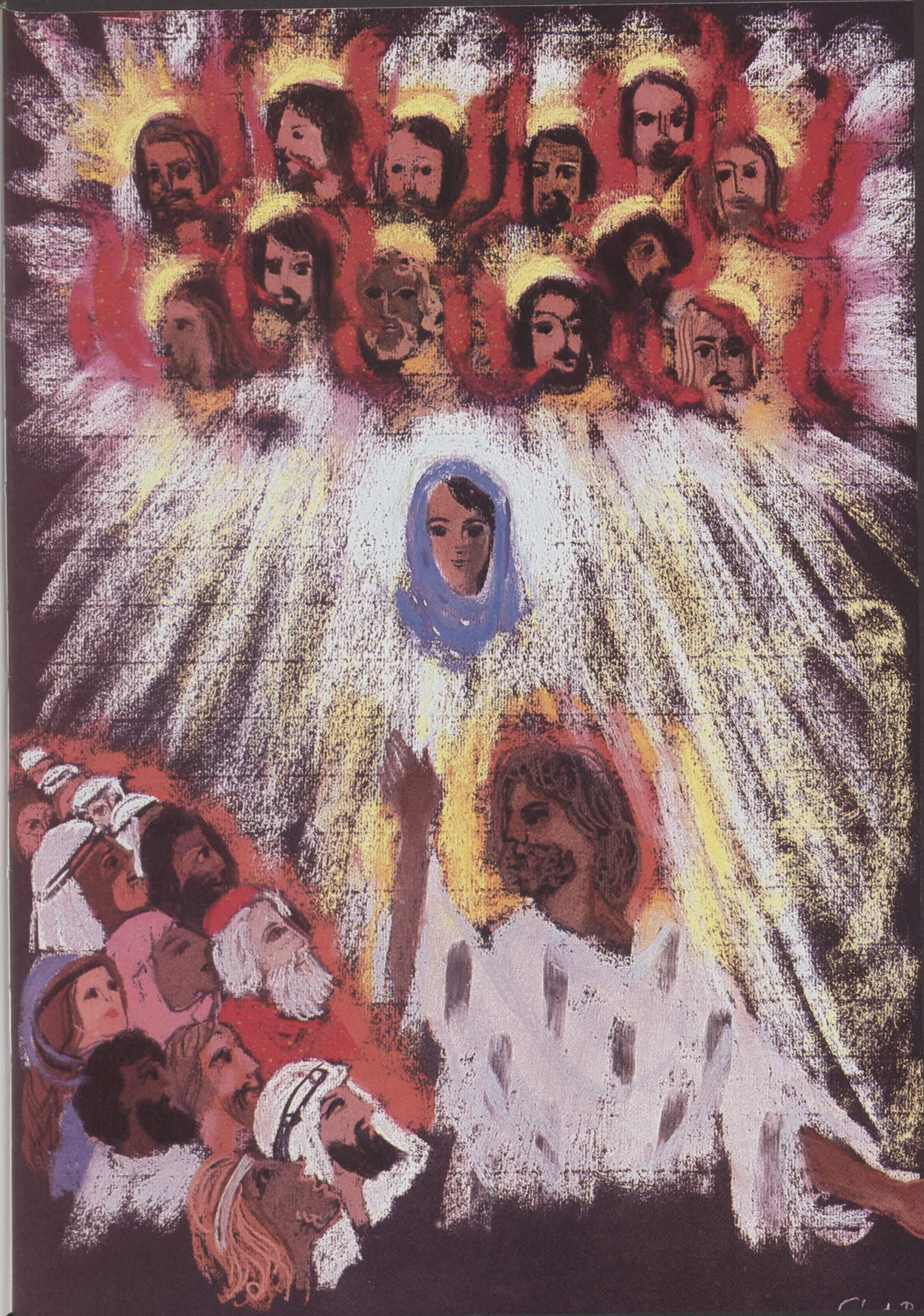
PÜNKÖSD

Zúgó szél alakjában közeledett a Szentlélek és lángnyelvek képében szállott le az apostolokra, akik tizenketten voltak együtt újra, mert már Mátyás is velük volt. Nagyon nagy serege gyűlt össze a népeknek a jeruzsálemi zsidókon kívül, egyiptomiak és pártusok, médeabeliek, férfiak Kappadóciából, Frígiából és Pontuszból és Ázsiából, és még sok más nemzetből is, akik az ég alatt vannak. És amint szólni kezdtek az apostolok, minden nemzetbeli értette a szavukat, úgy ahogy a tulajdon nyelvüket értették. És Péter szólt:

– Zsidó férfiak s ti mind, akik itt vagytok, tudjátok meg, hogy az Úr kiönti az ő lelkét reátok és csodákat tesz és jeleket s a nap sötétségre változik és vészínűvé lesz a hold, mielőtt eljön az Úr nagy és fényes napja. Jézust, Dávidnak fiát, eladtátok és megfeszítettétek a gonoszok által, de nem halt meg, hanem harmadnapon feltámadott, aminek mi mindnyájan tanúi vagyunk. Cselekedjétek tehát azt, hogy megkeresztelkedtek Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára és akkor veszitek a Szentlélek ajándékát. Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni fog.

És megkeresztelkedtek és hozzájuk álltak azon a napon mintegy háromezren.

SAUL MEGTÉRÉSE

Damaszkuszba tartott a Benjámin törzséből való Saul, hogy gonoszat cselekedjen az Úr hívei és tanítványai ellen. És egyszerre nagy és erős világosság állta el az útját s a földre zuhant s többé semmit sem látott, de hallotta a szózatot:

– Saul, Saul, miért üldözöl te engem?

– Ki vagy te Uram, aki szólsz hozzám?

– Én vagyok, akit te üldözöl, Jézus, de nehéz neked a te ösztönöd ellen tusakodni. Menj hát Damaszkuszba s ott megtudod, mit kell cselekedned.

A kísérői megdöbbenve hallgatták a szózatot s kézen fogva vezették a vak Sault Damaszkuszba egy Júdás nevű férfiú házába. Három nap múlva Jézus elküldte hozzá egy hívét, Ananiást és azt mondta neki:

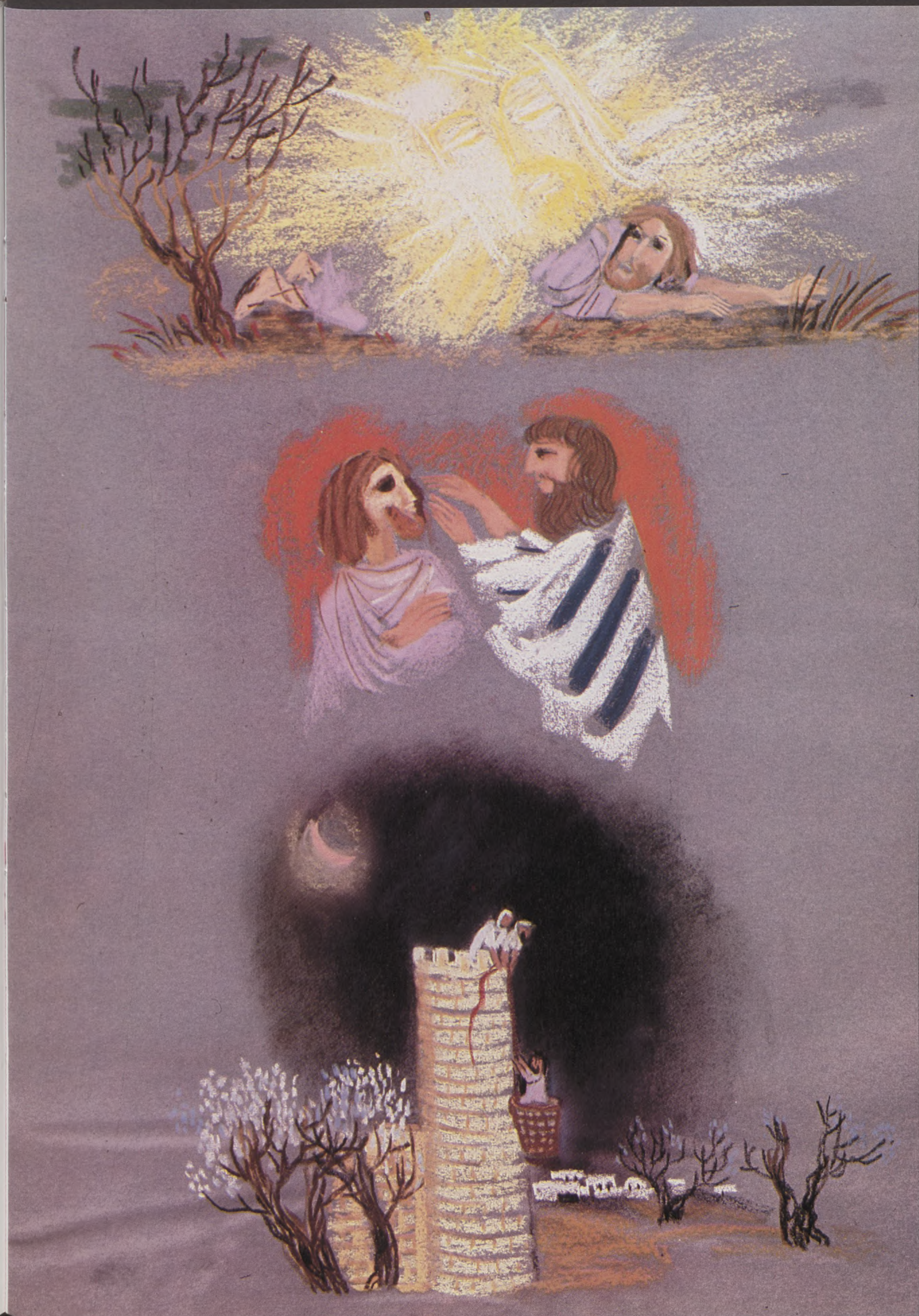
– A taruszi Saulhoz menj el és világosítsd meg őt.

És Jézus szavára megtörtént a csoda: mint leváló halpikkely hullott le Saul szeméről a sötétség. Megkeresztelkedett és a tanítványokhoz állt, s hirdette Jézus dicsőségét. De a damaszkuszi megtért zsidók nehezen hitték el Saul megtérését:

– Hát nem ő az, aki minden módon a vesztünkre tört? Nem ő akart-e minket beárulni a főpapnál s megkötözve vitetni Jeruzsálembe?

És összetanakohtak a damaszkusziak és meg akarták ölni. De a tanítványok hittek neki és a város kőfalán át kötélén leeresztették és megmentették őt. És térített és szólt a néphez Saul, akit ezután Paulusznak vagyis Pálnak neveztek. És Isten igéje terjedt és növekedett szerte a világban.

PÉTER KISZABADULÁSA A BÖRTÖNBŐL

Abban az időben Heródes király sanyargatta az Anyaszentegyházat, vagyis mindazoknak a Gyülekezetét, akik Jézust követték és Isten fiának vallották. Karddal ölette meg Jakabot, János testvérét s elfogatta Pétert, négyszer négy katonát rendelt melléje őrzőnek s megláncolva vettette tömlöcbe. De Isten angyala megjelent éjszaka Péternek s szólt:

– Övezd fel magadat és jöjj!

És mély álmat bocsátott az őrizőkre és lehullottak Péter láncai s a nehéz vasajtó magától kitárult előtte.

PÁL HAJÓTÖRÉSE

Agrippa, Júdea akkori helytartója, Pált más foglyokkal együtt Rómába küldte. „A császárra apelláltál, a császárhoz fogsz menni.” Egy Juliusz nevű férfi volt a hajó parancsnoka s volt a hajóján a hajósokkal, foglyokkal és utasokkal együtt kétszáz ember, de a tenger, a zátonyok s a dühöngő szél minden ereje elpusztítani igyekezett őket. Kréta szigete előtt olyan szörnyű erővel támadt a vihar, hogy Pál tanácsára meg kellett volna szakítaniok az utat, de a parancsnok jobban hitt a kormányosnak s folytatta futását a hajó, gyöngye tojás-héj módjára ropogva és rázkódva. Kétségbeesés fogta el az embereket s már a foglyokat akarták a vízbe ölni, hogy könnyítsenek a hajó terhén. De Pál így szólt:

– Elvész a hajó, de az emberek meg fognak menekülni, hajaszála sem görbül meg egyiküknek sem.

Ekkor kettős áramlás sodrába kerülve, csakugyan kettétörött a hajó, egy sziget közelében, s az emberek úszva, vagy a tört deszkákba kapaszkodva, valamennyien partot értek. És a sziget népe szeretettel és emberséggel fogadta a hajótörötteket, mert látták, hogy megmenekülésük Isten műve volt. És ezt Isten csodákkal is megerősítette. Mert Pál sértetlenül rázta le kezéről a rákúszó vipert, meggyógyította a sziget főemberének, Publiusznak halálos beteg atyját és valamennyi hozzá vitt beteget, Jézus nevében és az ő segítségével. És sokan megkeresztelkedtek azon a szigeten, Melita (Málta) szigetén és elterjedt a pogányok között is az Úr dicsősége.

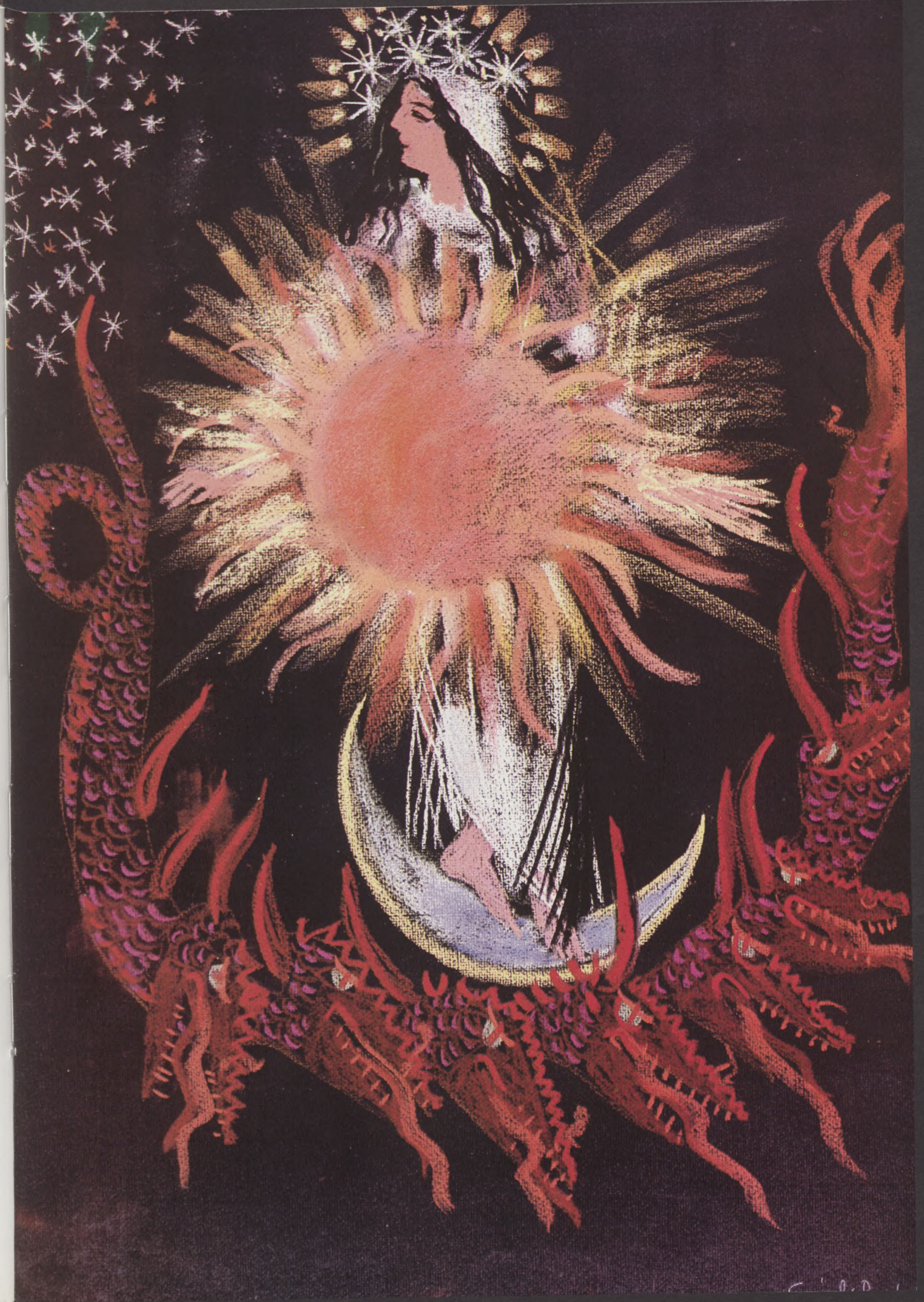

A NAPBA ÖLTÖZÖTT ASSZONY

János apostol látomása:

Nagy jel tűnt fel az égen, egy Asszony, akinek öltözete volt a Nap, lába alatt a hold és fején tizenkét csillagú korona. Szülni készült az Asszony, de feltűnt a Sárkány, hogy az ő születendő fiát elnyelje. De nagy harc volt az egekben és Szent Mihály és az angyalok földre vetették a Sárkánykígyót, a sátánt, akit ördögnek is mondanak. Legyőzték őt és szózat hallatszott a mennyekből: Most jött el az üdvösség és a mi Istenünknek országa és az ő Krisztusának hatalma. A gyermek pedig megszületett és a sátán nem tudott erőt venni rajta.

A GONDVISELÉS

A Gondviselés: Jézus.

A mindenre kiterjedő fény, a hit, a szeretet világossága és rendje, aki megszabja a csillagok forgását és földi életünk pályáját, mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk. Ha megnyitjuk a lelkünket Jézus világosságának, ő belénk költözik, ha nem tudtunk ellentállni a gonosznak, az ő segítségével tudunk megszabadulni tőle. Mert az Isten, aki alkotta a világot, nem kézzel épített templomokban lakik, sem emberi kéz szolgálatára nem szorul, mivel ő ad mindennek életet, lehelletet és mindeneket. És belőle, aki értünk áldozta fel magát, a szeretet hegyeket mozgó ereje árad.

És egyetlen verebecske sem hullhat le az ő akarata nélkül.

ISBN 963 360 324 4

A KIADÁSÉRT FELEL: DR. ÁKOS GÉZA IGAZGATÓ
MŰSZAKI SZERKESZTŐ: FONYÓDI OTTÓ

A SZEDÉST A SZENT ISTVÁN TÁRSULAT VÉGEZTE
SZENT ISTVÁN TÁRSULAT
1083 BUDAPEST, KOSSUTH LAJOS U. 1.

A NYOMÁS ÉS A KÖTÉS AZ EGYETEMI NYOMDA MUNKÁJA
87/61 194 EGYETEMI NYOMDA, BUDAPEST, 1987
FELELŐS VEZETŐ: SÜMEGHI ZOLTÁN IGAZGATÓ

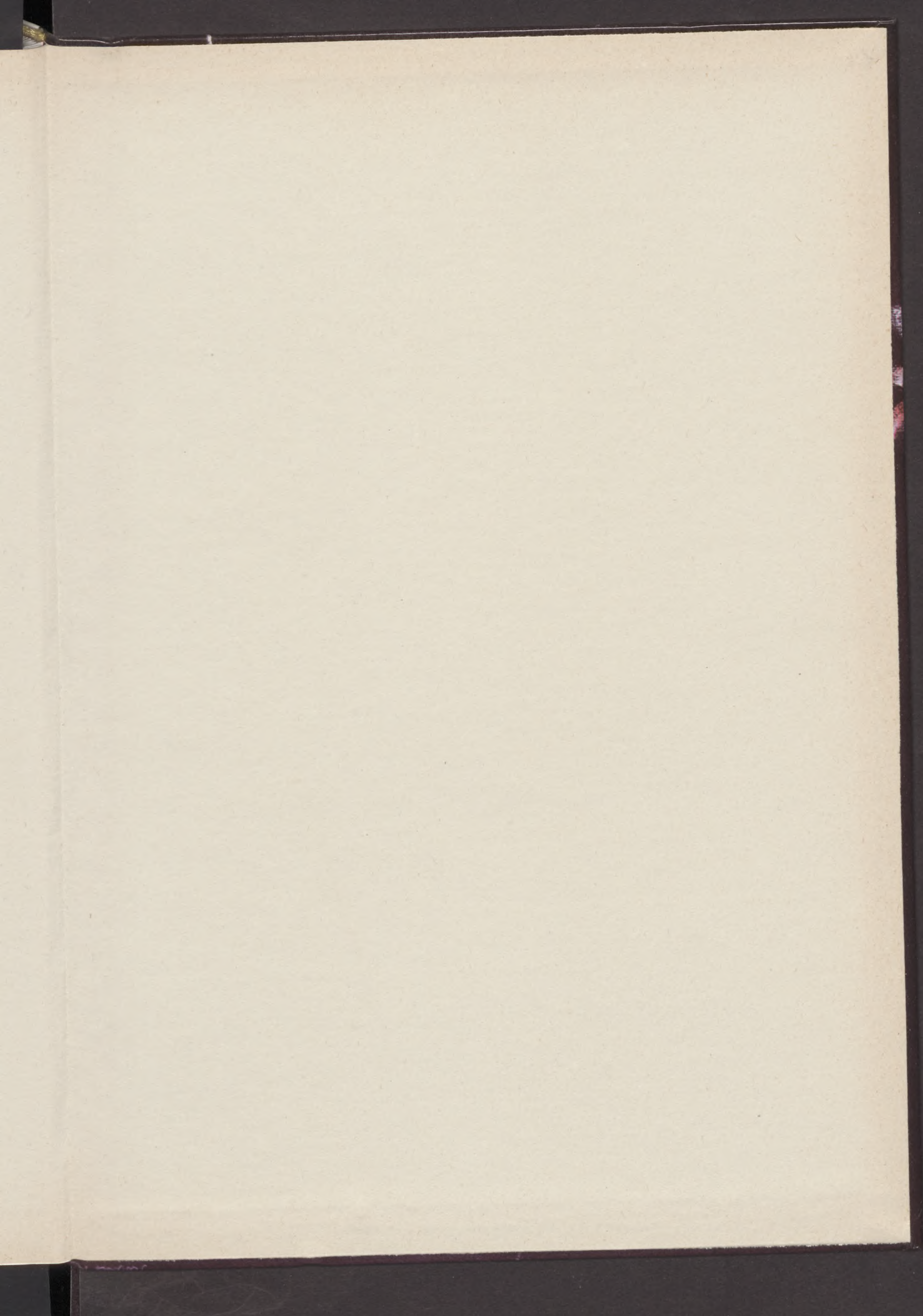

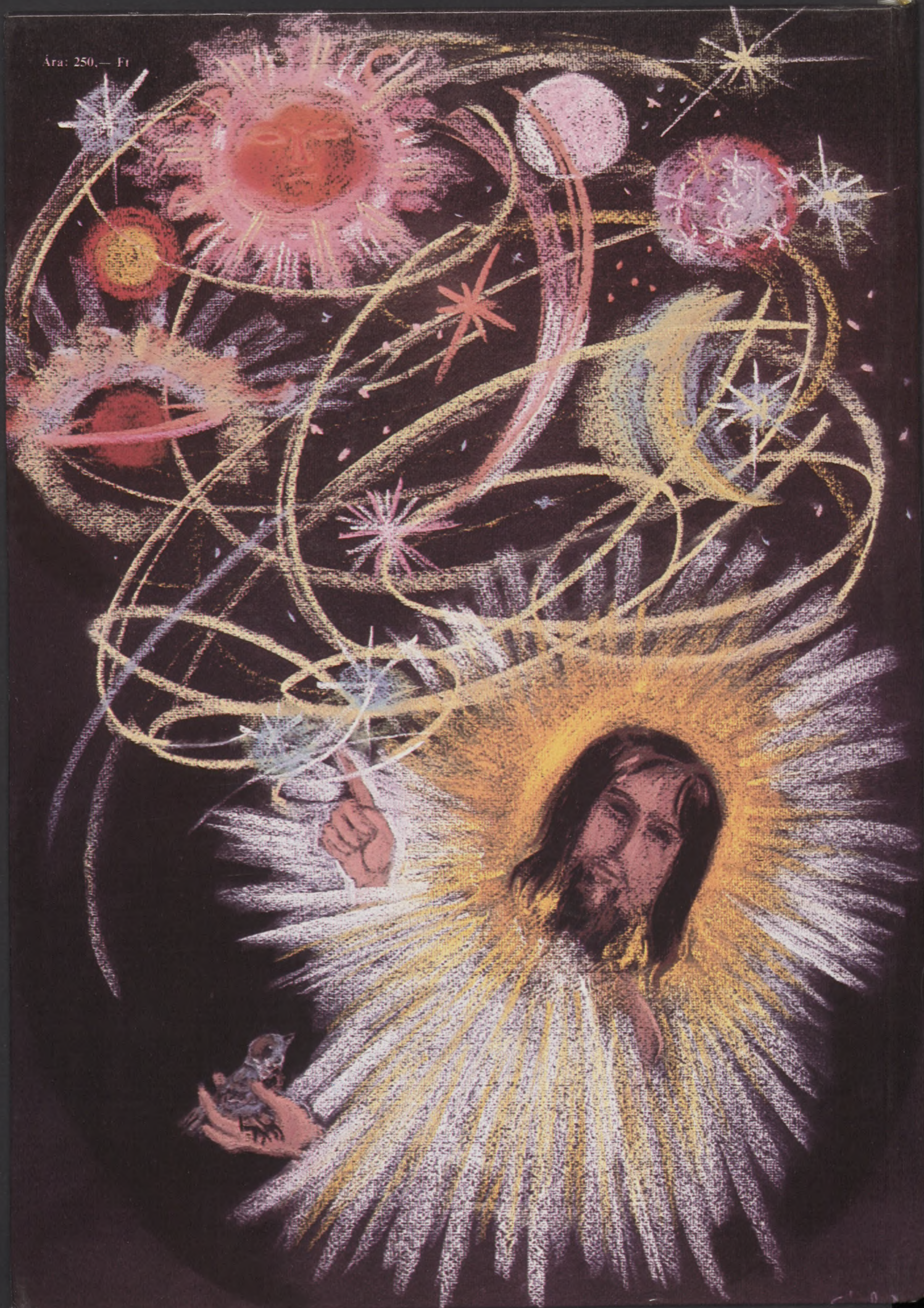

Ára: 250.— Ft

SZÁNTÓ PIRÓSKA   bibliai képek